

Délibáb

1. SZÁM

20
FILLER

KOÓS ZSÓFI,
az új magyar
filmszillag

RÁDIOMŰSOR
JÚNIUS 13-TŐL 21-IG

GE
OCK,
c.
151

ZARÓ

ODOL

fehéríti a fogakat

XVI. é

névn
szerű
a Fil
fővá
Beth
Oric
— E
ezen
újab
san
erre
tán
ame
keri

Ma
műs
főv
a k
ban
rad
me
pít

gy
jan
kö
les
sép
all

Déli báb

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Szerkesztő:
DÁLOKY JÁNOS

Megjelenik minden szombaton

MAGYAR FILMSZÍNHÁZAK — MAGYAR FILMEK

Egy évvel ezelőtt a Délibáb szorgalmazta először az idegennevű filmszínházak névmagyarosítását. Azóta, a szórványos magyarosítások után, a Mozi Egyesület nagyszerű ütemben hajtja végre az augusztus 1-ig kötelező magyarosítási folyamatot. Amint a Filmkamara hivatalos lapja, a Magyar film legújabb száma közli, eddig a következő fővárosi filmszínházak névváltoztatását jelentették be: Savoy — Csaba; Hollywood — Bethlen; Broadway — Barlang; Olympia — Székely; Palace — Pest; Eldorado — Tisza; Orient — Körönd; City — Szittyá; Rex — Szivárvány; Admiral — Abafi; Bodográf — Botond. A Royal Apollo új neve valószínűleg Nemzeti Apollo lesz. A Casino mozi ezentúl magyarosan Kaszinó-nak írja a nevét. Az egészséges magyar élet tisztulásának újabb eredményét üdvözljük ezekben a magyarosításokban s reméljük, hogy hamarosan az élet minden területén hasonló jelenséggel találkozhatunk. Nagy szükség volt már erre a névmagyarosításra, mert szinte nevetséges, hogy a megtisztult, hivatása magaslatán álló magyar filmgyártás napról-napra fokozódó értékű alkotásai az erőszakolt amerikai hatás eredményeképpen még ma is szedett-vedett nevű filmszínházakban kerüljenek a magyar közönség elé.

Ha már a filmszínházaknál tartunk, örömmel ismertetjük néhány mondatban a Magyar Film egy másik érdekes beszámolóját, amelyben a bemutató-filmszínházak műsorösszeállítását ismerteti az elmúlt háromnegyedév szempontjából. A tizenkét fővárosi bemutató-filmszínház közül három filmszínház (Átrium, Casino, Royal Apollo) a kötelező 33%-ot meghaladva, 50—67%-ban mutatott be magyar filmet, öt 36—46%-ban és csak négy bemutató-filmszínház (Corso, Corvin, Scala, Urania) bemutatói maradtak alul a 33%-ban magyar filmek bemutatását elrendelő hivatalos előírás. Örömmel üdvözljük a magyar filmbemutatók nagyszerű térfoglalását és jóleső érzéssel állapíthatjuk meg, hogy a magyar film megérdemelt, döntő győzelmet aratott.

A Délibáb hasábjain tiltakoztunk az ellen, hogy a hatalmas iramban fejlődő magyar filmgyártás termékei bemutató nélkül maradjanak és konzervdobozban száradjanak. Most ismét csak azt mondhatjuk, amit legutóbb megállapítottunk: a magyar közönség szeretettel, lelkesedéssel várja a magyar filmeket s a filmszínházaknak kötelességük, hogy túl az arányszám előírásain, magyar kötelességből teljesítsék a közönség óhaját és minél fokozottabb mértékben szerepeltessék műsorukon a magyar filmalkotásokat.

Dáloky János

A RONINOK KINCSE

A Nemzeti Színház a szezon utolsó bemutatójaként Kállay Miklós „Roninok kincse” című japántárgyú drámáját újtotta fel. A nagyszerű darab most is tetszett a közönségnek.

1 Vendéglátás a teaházban. A régi vendég új kilenst szállít (Matány Antal, Forgács Antal dr., Iványi Irén)

2 Érzelmes búcsú a japán teaházban. A szerelmes hölgy halálát jelenti a hareos távozása. (Eöry Kató és Timár József)

3 Amikor a férj mint hareos jelentkezik, álarokban, a feleség előtt (Somogyi Erzsébet és Timár József)

Az
Milo
című
méb
részl
egyé
fiája
műv
telje
Beet
épit
rem
föld
fella
igaz
ja
felv
lom
nék
K
men
klas
hák
mu
meg
olin
ege
hőf
szif
Isa
Pa
sky
tár
fri
ról
me
na
na
no
an
ny
sz
ré
P
és

"Prometheus, teremtményei"

Az első kép:
Prometheus tanyája

Igy az elismerő csodálat külön hangsúlyt kap a tökéletes egységért. De rajta kívül felnyujthatjuk az elismerés valóban stílusos kis babérkoszorúit a kitűnő operaházi balettkarnak is, amelynek minden egyes tagja megérezte a rábizott feladat jelentőségét, szépségét és képességének teljes adásával járult a mű sikeréhez.

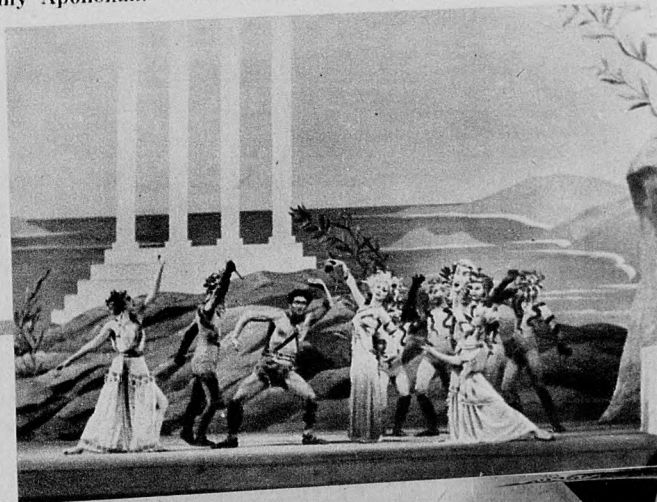
Az Operaház ezévi utolsó bemutatójául Miloss Aurél „Prometheus teremtményei” című balettjét mutatta be. A szó igaz értelmében nyugodtan nevezhetjük ezt a két részből álló balettet a tehetséges Miloss egyéni alkotásának, hiszen a mű koreográfija, melyet Beethoven kortársa, a balettművészetek klasszikus alakja Viganó írt teljesen elveszett s Miloss most a mesét Beethoven zenéjére teljesen új alakban építette fel. Mi ez a mese? Prometheus teremtményeket hoz létre az ósanyagból, a földből, életre kelti őket s a teremtmények, fellázadnak életük, sorsuk igaz vagy vélt igazságtalanságai ellen. Prometheus be akarja bizonyítani előttük az élet értelmét s felviszi őket az Olimposzra, ahol az irodalom a művészetek műzsái bizonyítékot adnak nekik az élet értelméről.

Kisebb jelentőségű koreográfus talán merevebben ragaszkodott volna a szöveg klasszikus fonalához, hiszen ez feltétlenül hálásabb feladatot, s jóval könnyebb munkát is jelent. Különösen áll ez a megállapítás a második részre, Oláh Gusztáv olimposzi képre, ahol a világoskék „hellaszívet” simogató görög templom karcsú, hófehér márványoszlopai alatt a műzsák színes serege hódol az arany Apollónak.

Isadora Duncan-tól, Anna Pawlován keresztül, Nijinskyig, a világ leghíresebb táncosainak volt ihletője a frizekről, régi görög vázák-ról ihletet adó isteni görög mozdulatkincs, a formáknak halhatatlan dallamvonalala. Milyen előkelő és finom Miloss mértéktartása, amellyel mindebből csak annyit használt fel, amennyire szükség volt úgy a szőlőtáncok, mint a balettrészek stílusfestő részeinél.

Prometheus (Csányi László) és a műzsák az Olimposzon (Vajda M. Pát képei)

A szőlőtáncosok közül elsősorban Vera Ilona és Sallay Zoltán nevét kell csillagos jelzővel kiemelnünk. Mindkettőjük pompás és fölényes táncudása, nemes és itt csakugyan érvényesülő klasszikus mozgáskultúrája tökéletes látványt nyújtott. Csányi László őszerejű Prometheusa, mintha valóban maga lett volna életrekellet szelleme az első kép megdöbbentően gigászi sziklavilágának. Zsedényi Károly, mint Apolló elhíhetően állította élénk a mítoszbeli istenség alakját. Nagy kár volt az egyéni színekkel dolgozó Bordy Bella balesete, aki csak néhányperces jelenettel tudott tehetségéről képet adni. Szerepét a reményteljes Pintér Margit vette át. A kilenc műzsa közül, Ottrubay Melinda, Pintér Margit, a mindig figyelemreméltó Kálmán Etelka, Bartos Irén és Géczy Éva egyforma képességgel szolgálták az alkotást. Alá kell húznunk Patócs Kató és Tatár György nevét. Mindketten szép ígéretei a balett nehéz művészetének. Oláh Gusztáv diszleteiről ismét csak szuperlatívuszokban lehetne beszélni. Milyen izgalmas és eszményi az ellentét a mű két képe között. A zenekart Ferencsik János vezényelte a vérbeli Beethoven-dirigens minden született adottságával. Gy. L.

Peéry Piri otthon

„Mutasd meg a lakásod — megmondom ki vagy!”

Németh Antalék tárogatóúti villáját nem látták még sokan, pedig érdemes ide benézni s aki egyszer megfordult náluk, azzal jön el, hogy csakugyan érvényes a fenti közmondás.

A szalonjuk a legelragadóbb. Igen sok gyönyörű dolog van benne. A férj és feleség, Németh Antal és Peéry Piri közösen hordta össze az egészet, de olyan ízléssel, olyan változatosan, mintha afféle *szellemi piknikre* jönnének össze mindig saját otthonukba. A falon a legfeltűnőbb képkeretbe helyezve két kínai mandarin mandzsettája. Olyan kínosan aprólékos kézimunkával készült, hogy az emberi szem egyenesen belefájdul, ha a selyemfonalak járását végigakarnók követni rajtuk. A könyvszekrény súlyos tömbje mögött a falat három jávai és déltengeri terítő lepi be. Rajzok, metszetek, japannok, porcellánok, bronz alapon fantasztikus árnyékalakok: *szóval az egész szalon vonzóereje a tárgyakkal vidámságában rejlik.*

Bizarrságuk, édes és fűszeres könnyedségük legalább az élet keretét végsőkig kicsiszolja e körül a különös házaspár körül. Mert az ország első állami színházának az igazgatója éppen olyan gondterhelt életű, mint felesége, akinek kifinomult idegzete, a lelki titkokat fürkésző írásai mindennel foglalkoznak, csak éppen azt hagyják figyelmen kívül, ami az életben nem okoz problémát. Ez az asszony egyre finomabb, egyre idegesebb, végtelenül érzékeny, a lelki titkokat fürkészi, a lelki árnyalatoknak él s egyben rendkívül energikus saját művészi hitvallása megvalósításában. Például nem szerződik le egyik könyvkiadóvállalathoz sem — pedig sokan kérik, — mert nem hajlandó csak a saját lelkiparancsa szerint írni és soha nem engedni lekötni magát a könyvpiac kereslet-kínálat üzleti elvéhez.

Mondom, a ház, a lakás, a közvetlen környezet legalább nem ad problémát, nem okoz gondot — bájos és derűs dekoráció. Ami itt legjobban jókedvre hangol — a sok baba.

Ide nézek, oda nézek, polcon és asztalon, divánon és kis kocsiban édes-édes babasereg. A *Németh-családnak* úgyszines gyereke — ezek legalább jelképszerűen jelzik az emberi élet folytatását. Köztük kettő hogyan került ide — hát az már egészen drámai összetalálkozása a szeszélyes véletleneknek! Egy nagy kerek barnaszemű babáról, mikor megkérdezzük, kiderül, hogy *Ady* adta azt feleségének, *Csinszkanak*. Közvetlen mellette egy kínai baba, azt is *Ady* adta, de azt már Lédának. S hogy találkoztak össze a tárogatóúti *Németh-villa* szalonjában? *Csinszka* második férje adta nekik és Léda férje.

Keveset beszélgettünk idáig a nagy ámuldozástól. De hogy látogatásunk beszédben végződjek s ne maradjon sokáig a terepszemlélődés édes és vonzó „kátyujában”, a babákból, azok sorsszerű összetalálkozásából indulunk ki. Nemrég fejezte be érdekes vígjátékát. Erről mondta a következőket a Délibáb olvasóinak:

— A darab 1910-ben történik, francia kis városban zajlik le az egész, de olyan mulatságos, annyi sok alkalom lesz benne a nevetésre, hogy végig fogják harsogni. Fantasztikusan nehéz az előadása, mert 26 elsőrangú karakter-színész kell hozzá. Fantasztikusan tökéletes összejátékot követel meg, mert másként elcsúszhat az egésznek a mondanivalója. Olyan szituációk vannak benne, hogy az egész társaság egyszerre dermed meg, egyszerre mozdul meg és az ötmondatos szerep is csatánóra megy, kiélezett fordulatra. Minden hangjel meg van írva, az utolsó instrukció is és a helyzetei olyan fejetetejére állítottak, hogyha a színész egy szemernyit hozzáadna a magából — baj lesz, elvész az egész.

— A darab bemutatója előtt mit csinálók? Most még nyugodt vagyok, de ha a hecc kezdődik: kilel a hideg. Külföldön mutatják be.

A nagy eseményről, mint búcsúzáskor ígerte — a Délibábot értesíti legelőször.

E. J.

Nincs nagy baj.
Belluska már
tud mosolyogni
is.

Ötperces sebesült-interjú Bordy Bellával

Az újságok megírták, hogy Bordy Bellát, az Operaház népszerű primabalerináját a nyílt színpadon baleset érte. Millos Aurél „Prometheus teremtményei” című balettjében Thália finom szerepét táncolta, a nyilvános főpróbán, amikor egyik bokáján izomrostszakadást szenvedett.

Bordy Bella most lakásán piheni ki a baleset utókövetkezményeit. Ezek a következmények mindenki örömeire, úgy látszik, nem nagyon súlyosak, mert ez a „sebesült-interjú” már az első kérdéskor felcsillantja arcán a híres Bordy-mosolyt.

— Hogy történt a baleset?

— Fáradt voltam. Aznap reggel, amikor a nyilvános főpróbán maguknak bemutattuk a balettet, már egyszer végigpróbáltuk az egészet. Előző nap estéjén ugyancsak leforgott egy teljes próba. Debát ez nem számított mégsem sokat, mert olyan kedvvel készültem Thália szerepére, hogy a bokámnál is jobban fáj, hogy nem szerepelhetek.

— Gyönyörűen indult a maga jelenete. Csupa szép finom lendület. Mintha egy kis repülést akart volna bemutatni az olimposzi kollégáknak. És alig három-négy percnyi szereplés után...

— ...éles fájdalom a bokámban. Jaj, de az a fontos, hogy az előadás menetében nem volt fenakadás. Ment tovább minden nélkülem is.

— Ment, ment, de egy Bordy mindig hiányzik a közönségnek. Tudja, hogy Amerikában a filmsztárok sorra bebiztosítják bokájukat, lábukat. Ugye okos lett volna a híres szép Bordy-lábakat bebiztosítani.

Thália istennő nevet.

— Ez nálunk nem divat. De remélem, hogy nem sokáig őrzöm a szobát. Rögzített kötést kaptam a lábamra, néhány napig fekszem szépen itthon, aztán lassacskán sétálgatni kezdek. Óvatosan, de azért remélem,

nem kell valami férfias botot a kezembe szorítani egy kis korzózásra. Fellépésről természetesen szó sem lehet. Csak, pedig még a „Pozsonyi majális”-ban szerepeltem volna. De tudja minden rosszban van valami jó is. Mert az idény közepén is történhetett volna ilyen baleset a bokámmal. Most pedig június tizennegyedikén ügyis becsukja kapuit az Operaház.

— Mivel tölti szobafogságának unalmas óráit?

— Elsősorban szegény megsebesült bokámat babusgatom, ápolgatom. Aztán olvasok is és főleg, legfőleg hónapok óta összegyűlem a levelezésemet akarom tisztességesen lebonyolítani. Rettenetesen rossz levélíró vagyok. Ha levelet kapok, szent esküvel fogadom, hogy másnap válaszolok rá. Aztán a másnapokból hetek lesznek, hónapok. Szóval eddig nem tudtam magam lekényyszeríteni az íróasztal mellé. De most...

Tagadhatatlanul balerinai mozdulattal vidáman mutat az asztalra készített jókora tintatartó felé. Toll is van ott. Papír is.

— De most írok, válaszolok, felelek. Addig nem nyugszom, míg a restanciát le nem dolgozom.

Bordy-rajongók, autogramkérők, szerelmeslevélírók, az eddigi hosszú és sóvárgó várakozás végre gyümölcsöt terem. A postás holnap bekopogtat hozzátok a Bordy-féle gyöngybetűkkel.

Mindezt az örömet egy kényes balerina-bokának köszönhetitek. Természetesen jobbúrlást kívánva fejezzük be az interjút. De azt hisszük, ha Bordy művészno valóban meg akarná tartani ama ígését, hogy minden hozzáírt levélre válaszol, akkor nem egy kis bokabalesetre, hanem háromhónapos klastromi magányra lenne szüksége.

GYÖRGY LÁSZLÓ

Szilassy

vadonatújja varázsolt zugló kuriján

Szilassy Laciéknál nem a fecske jelentette be a tavaszt, jószabású frakkjában hajlongva, hanem a munkavezető kőműves, aki rövid tömondattal adta meg a nagyjelentőségű nyilatkozatot:
— Nagyságos asszony, kész vagyunk!...

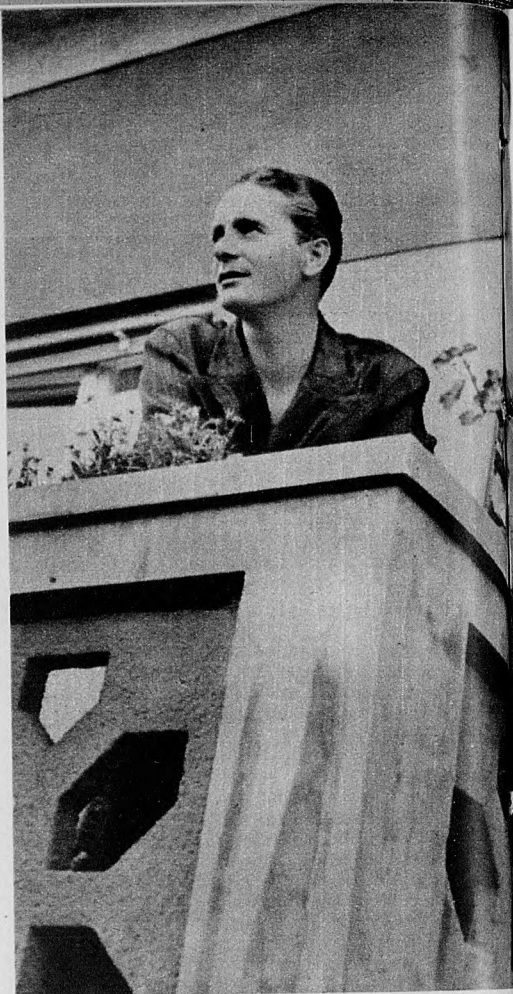
A váravárt négy szó ugyan nem pontosan március 21-én hangzott el, hanem csak kéthárom nappal ezelőtt, de a zugló művész-kurián ez volt az első komoly tavaszi nap. Nem a naptár számít, hanem a kőműves. Jobban módva: a kőművesek, a szobafestők és az asztalosok serege, amely hajnaltól napestig azon dolgozott, hogy a „bungalow” falait újrafessék, az ablakokat, ajtókat ragyogó fehérre lakkozzák, szóval, hogy a Ráskay Lea-utca 78 szám alatti telek és a rajta lévő ingatlan pompás szabású új ruhát kapjon.

Kapott is.

Szilassy nagyságos asszony most azután kifújhatja magát. Mert nem gyerekjáték ám a munkásokra felügyelni, vigyázni, hogy minden a házigazda utasításai szerint készüljön (Szilassy László nagyságos úr ugyanis a munka dandárja alatt, külső filmfelvételeken járt Esztergomban) és ne szólhasson egy szó kifogást sem, mikor hazajön. Ezenkívül a háztartás!...

Az új lakáshelyzet Szilassyéknál a következő:

A hall derős-világos színű, hogy jó kedve legyen a vendégnek, mikor belép. A szalon sötétkék falakkal és fehér stukkózott mennye-

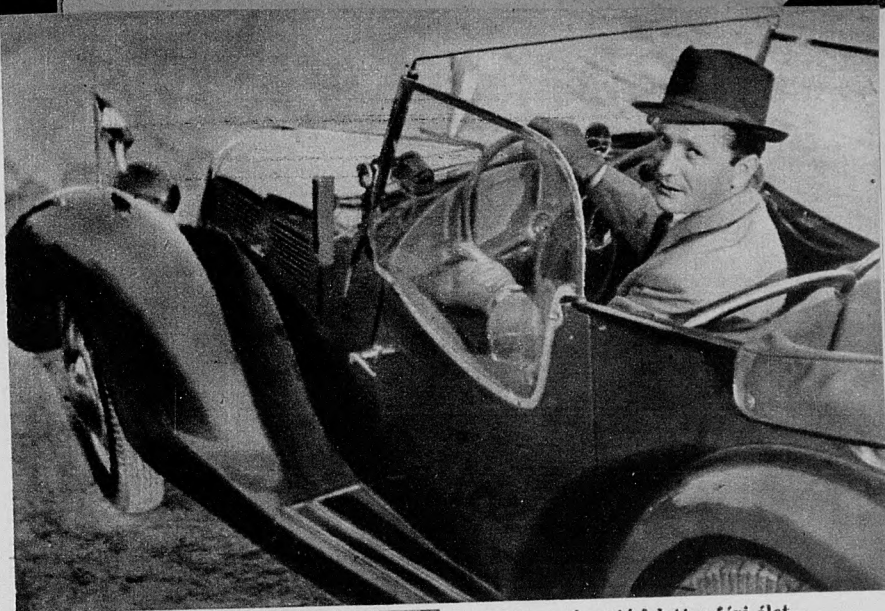
A pesti lányok Roméoja az erkélyen

zettel olyan, mint egy bonbonier. Szép, díszes, de finom és előkelő. Szilassy Laci dolgozószobájában bordóvörösek a falak, a mennyezet szintén fehér és stukkózott. Az ablaktól balra tömör díófa íróasztal, jobbra szekrény s a sarokban egy vívőszobor. A háziasszony fréz-színű szobában ta-

Az a bizonyos ebédutáni tespedt nyugodtság, amikor a riporter „jólétesült-ségét” szerezheti

Indulás!...
(Kovács-képek)

nyázik, a rökamié felett a férj élet-nagyságú portréjával. A lakás jellemzője egyébként a bonbonierszerűség és a stukkó.

Végignéztük az újjávarázsolt lakást töviről-hegyire, igen szépek találtuk, és kineveztük zuglói „díszbungalow”-nak.

Ebéd a kertben.

A lakás a házigazda, az ebéd pedig a háziasszony ízlését és hozzáértését dicséri.

Poharazgatás közben, sziesztás nyugalomban megtudjuk a legfrissebb Szilassy-híreket is.

Nem szerződik a Vígszínházhoz. Sőt egyikhez sem. Csupán szerepeket vállal. Egyesek azt is tudni vélték már, hogy az első őszi szerepét a Fővárosi Operettszínházban játssza. Ez egyelőre csak legenda. Fényes Szabolcs, a színház igazgatója kereste ugyan már telefonon, de éppen a külső felvételek miatt nem tudtak vele érintkezést találni. Mint legújabb értesülést elsőnek közölhetjük, hogy még is valószínű az operettszínházi szerződés. A „Fekete lilium” című Fényes Szabolcs-operett főszerepéről lenne szó — Karády Katalin és Szilassy László főszereplésével.

Azt már a garázsban tapasztaljuk, hogy a híres-nevezetes kis Aero-kocsi világos drapszínről átváltott bordóvörösre.

Beülünk s megyünk be a városba.

Illik is, hiszen délben jöttünk, s már esteledik. (h. a.)

A „bonbonier-stilusban” készült szalon egyik részlete

Rome-
lyen

mint
. Szép,
om és
sy Laci
jában
a falak,
szin-
tukkó-
blaktól
diófa
jobbra
sarok-
szobor.
y fréz-
an ta-

s ebéd-
nyu-
lkor a
rtesült-
heti

Kívánságinterjú

Bilicsi Tivadar az autogramlázról

Bilicsi Tivadar, a rendkívül népszerű komikust a lakásán kerestük fel. (A címét nem írjuk ide. Hogy miért, az majd a továbbiakból kitűnik!)

— Az utóbbi időben óriási méreteket öltött az autogramgyűjtőház! — kezdi Bilicsi. — Mostanában garmadával kapom a legkülönbözőbb autogramkérő leveleket!...

Bár egy pillanatig sem kételkedtünk a szavában, bizonyítékul nagy halom levelet vesz elő a fiókból és az asztalra teszi. Böngészni kezdjük azokat. Nem egy mulatságos akad köztük. Az egyik levél aláírása például — legnagyobb esodálkozásunkra — így hangzik: kézesókkal L. János. Az egyikben csak ennyi áll: Kérek egy fényképes autogramot (!) alábbi címre. *Remélem megkapom!!!* Így, három felkiáltójellel és aláhúzva. A kislányok rendszerint biztosítják a művészt, hogy nem szerelmesek belé, csak tetszik nekik. Valakinek az a kívánsága, hogy Bilicsi kérjen az összes vele játszó színészektől is autogramot. Vannak aztán olyan levélírók, akik sem nevüket, sem címüket nem közlik.

— Ezek a levelek mind kedvesek — mondja Bilicsi — és az ember tényleg nem tagadhatja meg az aláírását, ha már valaki a fáradságot veszi, hogy levelet írjon annak a színésznek. Csak legáltalában fényképet és válaszlevelet mellékelnek! Mennyi munkát és költséget takarítanak meg nekem ezzel!

— Egy Németországban működő magyar színészről mesélte nekem egy ízben, hogy ott mennyire kifejlődött ez az autogramkérés! Külön titkárság kezeli a művészek autogramlevezését.

— Hiszen az ember végeredményben örül is népszerűsége megnyilvánulásának, csak néha kezd kissé terhes lenni a dolog, amikor a kérések már erőszakosak. Például az után, a színházi kiskapukban „működő” autogramhiénagyerekek lehetnének kissé kevésbé to-lakodók!...

— Egyébként remek ötletem volna arra nézve, hogy ezt a gyűjtőszendélyt hasznosítsuk az arra rászoruló számára. Egy autogramközpontra gondolnék. Az autogramkérő leveleket például ezentúl az Országos Színészegyesület Nyugdíj-intézete kezelné, amely minden autogramért, mondjuk, 10 fillért kérne. Mi, színészek pedig köteleznénk magunkat, hogy minden hónapban bizonyos számú dedikált fényképet juttatunk a Nyugdíj-intézetnek...

Felhívjuk az illetékesek figyelmét Bilicsi Tivadar nagyszerű tervére!...

v. Benkő Gyula a művészi hitről

Felkerestük *v. Benkő Gyulát*, a fiatal és tehetséges ifjú színész június közepén köztudomásúlag Olaszországba utazik. Talán ez lesz hosszú időre az utolsó magyar nyilatkozata.

— Amikor az ember elhatározza, hogy színész lesz, úgy indul neki ennek a pályának, hogy ez a legszebb foglalkozás a világon! A művészetbe vetett töretlen hittel indul neki az életnek... Aztán belekerül a színészéletbe, a színház vérkeringésébe és... ez a hit, ez a biztonság lassan megtörik. Ennek, sajnos, így kell lennie, mert az ember közelről látja a hibákat.

Legyint és mintha pár évvel megöregedne, amint felsorolja a hibákat:

— Először is ma mindennél fontosabb az üzlet. Ma nem az irodalmi és művészi nivót tartják szem előtt, hanem azt, hogy mire jön be a közönség a színházba. A közönség pedig, aki köztudomásúlag nagyon kényes, — rossz irányban kényes! A darabokat aszerint ítélik meg, hogy lehet szórakozni, mulatni rajtuk, a színészeket gyakran aszerint, milyen idősök, milyen alakúak stb. Nem foglalkoznak a színésszel elég szeretettel.

Önkéntelenül a „Tűzvész” óriási sikérére gondolunk és Benkő egyéni sikérére. Arra, hogy ezt a fiatal művészt máris hogy elkényezteti a közönség az a kritika egyaránt. De nem vitatkozunk. Ezen a hasábon a művészé a szó!...

— Természetesen nagy szerepet játszanak ebben a „művészi hitetlenség”-ben a mai rossz viszonyok is. De még többet a rendetlen emberek méltelyezése. Ma rengeteg a dilettáns ezen a pályán, sok az olyan „szakember”, aki nem tud segíteni, csak dirigálni... Nincs, aki megadja nekünk, fiataloknak a hitet!

Elhallgat. Úgy látszik, erről a tárgyról nincs több mondanivalója. Vagy nem akarja mindet elmondani. Másról, talán még ennél is komolyabb témáról beszél:

— Már különböző támadások értek „kivándorlással” kapcsolatban. Ki kell jelentenem, hogy ha el is megyek innen, a *magyarságomat soha nem akarom és nem is tudnám megtagadni!* Csak azért utazom el, mert érzem, hogy sokat kell tanulnom és mint minden művészemberben, bennem is megvan az a bizonyos nyugtalanság, az a mindig mást keresés...

Szeretettel búcsúzzunk Benkő Gyusztól és még nagyobb szeretettel várjuk vissza. Mert tudjuk, hogy a szíve hamarosan hazahozza. Amit keres, azt csak itthon találhatja meg...

Ij. Kőváry Gyula

A VIHARKAPITÁNY

Néhány nappal ezelőtt hozta Budapestre a Kárpát-film a mult évi olasz filmgyártás legnagyobb alkotását, ami „Viharkapitány” címmel kerül a közönség elé. Hőse Mulay el Harder damaszkuszi muzulmán hős, aki a velencei köztársaság és a törökbirodalom harcai során a hősiesség mintaképe volt. A filmben az izgalmas romantikus történet keretében színpompásan elevenedik meg a muzulmán világ és a dogék Velencéjének festői képe.

Clara Candiani, Doris Durants, Adriano Rimoldi, Carlo Ninchi
(Kárpát-film)

A KULISSZA MÖGÖTT

Tarjani Tóth Ida elmahalom-hármusa németországi turnéra készül (Babista felv.)

Lukács Margit a múlt héten Szabadkán vendégszerepelt Oltubay Melindával és Háromy Imrével együtt.

Az Országos Gyermekvédő Liga május 8-án és 9-én rendezett gyűjtőnapján Budapest közönsége 605,450 pengőt adott a szegény gyermekek számára. A Liga jennállásának ideje alatt ez az eddig elért legnagyobb gyermeknap eredmény és ezért a Liga lapunk útján mond köszönetet a főváros közönségének áldozatkésztségéért és a hatóságok, valamint a sajtó támogatásáért.

A beteg Bördy Bella helyett a „Prometheus teremtményei” című baletben Thália szerepét Pintér Margit vette át.

Június 13-tól 15-ig Richard Strauss elnöklete alatt Berlinben nemzetközi zeneszerző-értekezletet tartanak.

A neves, fiatal pesti építésmérnök, Olgyay Viktor feleségül vette kohanócei Kochanovszky Henriettel.

Warga Livia, a budapesti Operaház tagja, Kolozsvárról vendégszerepelt a Művészeti Hetek alkalmából. A kitűnő énekesnő a kolozsvári közönséget is meghódította.

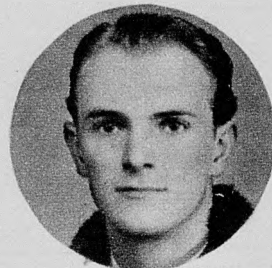

Matzy Johanna, a Hubay-díj nyertes hegedűművészjelölt

Az Erzsébetvárosi Színházban már igen lázasan folynak a próbák a nyári darabból. Az együttesből még csak Latabár Kálmán hiányzik, aki vidéki kötelezettségei miatt nem vehetett részt a próbákon. Több darab főszerepét kell eljátszania néhány vidéki városban s csak körülja befejeztével vonul be az Erzsébetvárosi Színházba.

Kós Károly Budai Nagy Antal című négyfelvonásos színdarabja a szerző jelenlétében került felújításra a kolozsvári Nemzeti Színházban. Tompa Miklós, aki a Villámjénynél című Németh László darabban megmutatta kiváló rendezői képességeit, ezúttal is szép munkát végzett. Görbe János játszotta a főszerepet. Kirobbanó sikere volt Turgonyi Pálnak, aki Ujlaki Bálint kelyhes-pap szerepét alakította.

Farkas Ferenc, a kolozsvári Nemzeti Színház karigazgatója, komolyan foglalkozik Kisbán Miklós „Nagyúr” című drámájának megzenésítésével.

Palotai István nagy sikerrel ugrott be a „Falstaff” egyik szerepébe

Szende Mária a Madách Színházhoz szerződött.

A Nyírő-film kísérőzenéjének elkészítésével pedig Endre Bélát bízták meg. A tárgyalások most folynak.

Asztalos István, fiatal és tehetséges erdélyi író, befejezte „Fekete macska” című színdarabját. A darabot a Nemzeti Színháznak nyújtotta be.

A Zeneakadémia növendékei prózai és táncvizsgát tartottak: Szabó Klári és Móriez Klári a prózában; a leány-növendékek hangulatos táncjelenete

Az Élelmiszerközpont műsoros estét rendezett a honvédek javára. A szereplők galériája: Pethes Ferenc, Turay Ida, Blliesi Tivadar, Gámenezs Béla, a Központ vezetője, Déry Sári, Szép Ilonka és Madarász László (Méreli felv.)

Dátoky János „Igy készül a magyar film” című könyve a könyvnapok egyik legnagyobb sikere volt. A könyv a nagyközönség minden rétegében olyan visszhangra talált, hogy hamarosan második kiadásával is találkozhatunk a könyvpiacon.

A kolozsvári Művészeti Hetek utolsó bemutató előadása a Nemzeti Színházban Kodály Zoltán kimagasló értékű „Háry János” című operája volt. Vitéz Tibor kifogástalan rendezésében hiánytalanul érvényesültek a népi zene örökbecsű dallamait és népi költés hervadatlanszellemét példázó darab értékei. Szabadi István Háry János-stílusos, mértékelt példázó és igen jól sikerült alakítás volt. Nagy sikert aratott még kifogástalan játékaival Vitéz Tibor, Csóka József, Kishonty József, Lőrincz Zsuzsa és Sándor Mária, Varga

Mátyás ezúttal is bebizonyította kivételes díszlettervezői képességeit. Díszletei nyíltstíni tapsokalt aráltak. A kifogástalan előadást zsűfolt házapsolta végig. A „Háry János” bemutatója a sikerekben gazdag operabemutatók sorában első helyen van.

A lauchstádti színház, melyet Goethe maga építtelt és azóta is majdnem változatlan formában maradt fenn, június 26-án ünnepli fennállásának 140 éves évfordulóját. A kis színház a klasszikus német irodalomban jelentős szerepet töltött be, mert a weimari udvari színház személyzetével Goethe mint színigazgató évek óta rendezett itt előadásokat.

A Délibáb e-heti címlapján lévő Koós Zsófi-képet a Várkonyi Stúdió készítette a fiatal művésznőről

ÚJSÁGÍROK—SZÍNÉSZEK 6:0

Az újságírók színészek elleni meccsén Mészáros Ági rúgja a kezdő rúgást

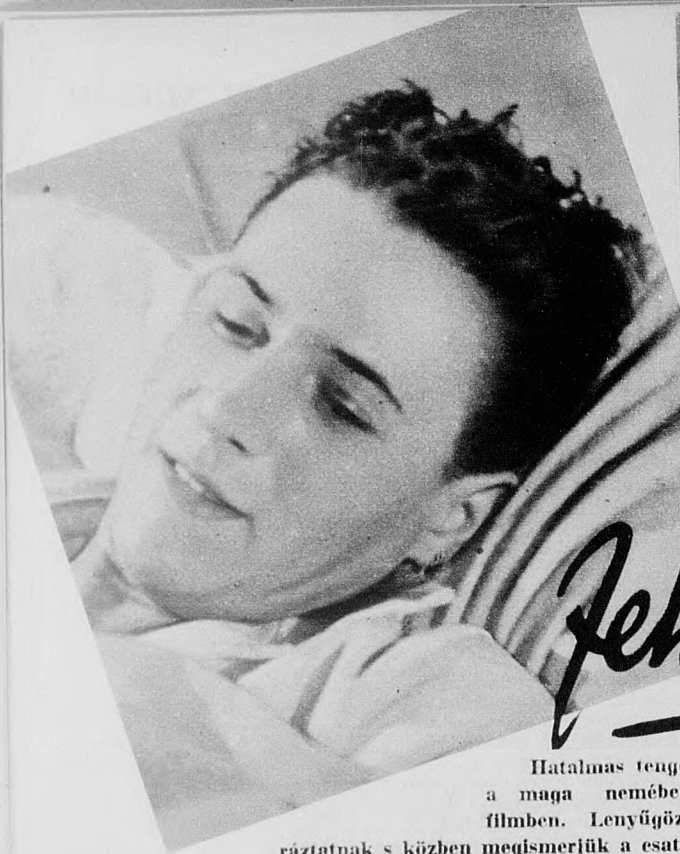
Két színészdrukker: Kovács Károly és Simor Erzsébet

Latabár Kálmán, Jazsó Csilla és Kozma Andor Nagyváradon (Royal felv.)

Az újságírók győztes csapata Mészáros Ágival, Simor Erzsébettel és Kovács Károllyal (Kovács felv.)

Fehér hajó

Hatalmas tengeri esaták képe bontakozik ki a maga nemében páratlanul érdekes olasz filmben. Lenyűgözően gyönyörű felvételek kápráztatnak s közben megismerjük a esatázó hadihajók, valamint a fehér kórházhajó belső életét is, olyan jelenetekben, amilyeneket eddig filmben még nem láttunk. Ez a kedves szerelmi regénnyel átszótt, különleges szép olasz film minden mozilátogatónak élményt jelent.

Me
s

A
Assia
játzil
ságos
érintő
médlá
nát e
aki
lít az
höz.
nyújt
Róm
kész
tozat
filmv
zatot

Melyiket szeressem?

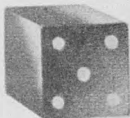
A szép olasz színésznő, Assla Norris kettős szerepet játszik a rendkívül mulatságos és a burleszk határát érintő jóízű olasz filmkomédiában: egy primadonnát és egy másik leányt, aki megtévesztésig hasonlít az ünnepeelt művésznőhöz. A legjobb szórakozást nyújtó vidám filmjáték a Róma melletti Cinecittában készült német és olasz változatban. Nálunk a Kárpát filmvállalat az olasz változatot mutatta be.

KOCKÁS FILMKRITIKÁK

A DÉLIBÁB minden befolyástól mentes őszinte véleményt közöl a bemutatott filmekről. A filmeket a kocka pontjaival osztályozzuk. Minél jobb a film, annál több pontot kap. Hat pont a legjobb osztályzatot jelenti, egy pont a legrosszabbat. Kétszer hat pontot csak a legtekélyesebb filmremek kaphat.

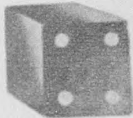
HULLÓ BILINCSEK

A finn szabadság filmje

Az eredeti finn filmalkotás egyik jelentős fordulópontját örökíti meg annak az évszázados küzdelemnek, amelyet a kis északi nemzet az orosz hatalom mammuterejével szemben folytatott. Érdekes mese keretében, művészi eszközökkel, kitűnő színészek tolmácsolásával mutatja be ezt a szervezkedést, amelyet a finn hazafiak a múlt világháború idején, közvetlenül az orosz forradalom kitörése előtt folytattak, ami aztán később Mannerheim vezetésével az orosz elnyomatás lerázására és a nemzeti önállóság kivívására vezetett. A testvérméret lenyűgöző, kitűnő filmjátéka a magyar ember számára különös élményt jelent.

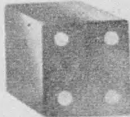
BŰNÖS VAGYOK

Pesti történet

Pütkösti Andor forgatókönyve nyomán készült. Hőse a fiatal építész, aki két nő szerelme közt vergődve nehéz helyzetekbe sodródik, sőt gyilkosság gyanújába keveredik. A sok tekintetben jól sikerült film fő érdekessége, hogy az egyik női szerepet Koós Zsófi játssza. A fiatal, tehetséges színész első filmszerepében otthonosan mozog a felvételgép előtt, alakítóképesége, játékának kifejezőereje biztató ígéret a jövőre. Nagy előnye, hogy gyönyörű „filmarca” van. Kár, hogy csak ritkán fényképezték egészen jól. Mezei Mária remekel egy testére szabott démon-szerepben. Kamarás Gyula, a férjfiószereplő elég meggyőző, gyakran eltalálja a kellő hangot. Sajnos, szerepét elrajzolták. Egy pesti építész mérnök nem lehet egy mulatóbeli énekesnővel szemben annyira tudatlan és naiv, mint ahogy erre Kamarást kényszerítik.

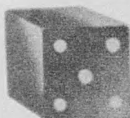
GAZDÁTLAN SZIV

Német filmregény

Az eleserélt gyermek köré fonódó, furesa, merész témájú, érdekes szerelmi regény. A történet ugyan romantikus, de a film reálisan és művészi eszközökkel ábrázolja azt a lélektani folyamatot, hogy a középkorú férfiban és az eleserélt gyermekben, a viruló fiatal leányban hogyan alakul át az apai, illetve a szülői iránti szeretet szerelemmé. Hilde Krahl remekel ebben a kényes leányszerepben. De igen jó a partnere, a szenttelen Ewald Balszer is. A felvételek igen szépek.

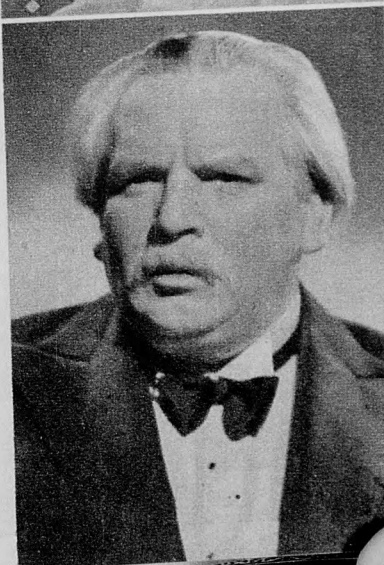
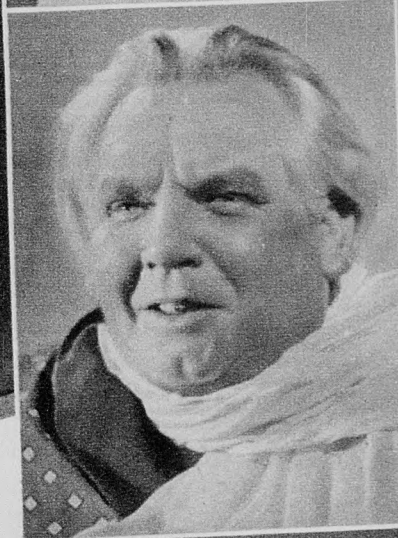
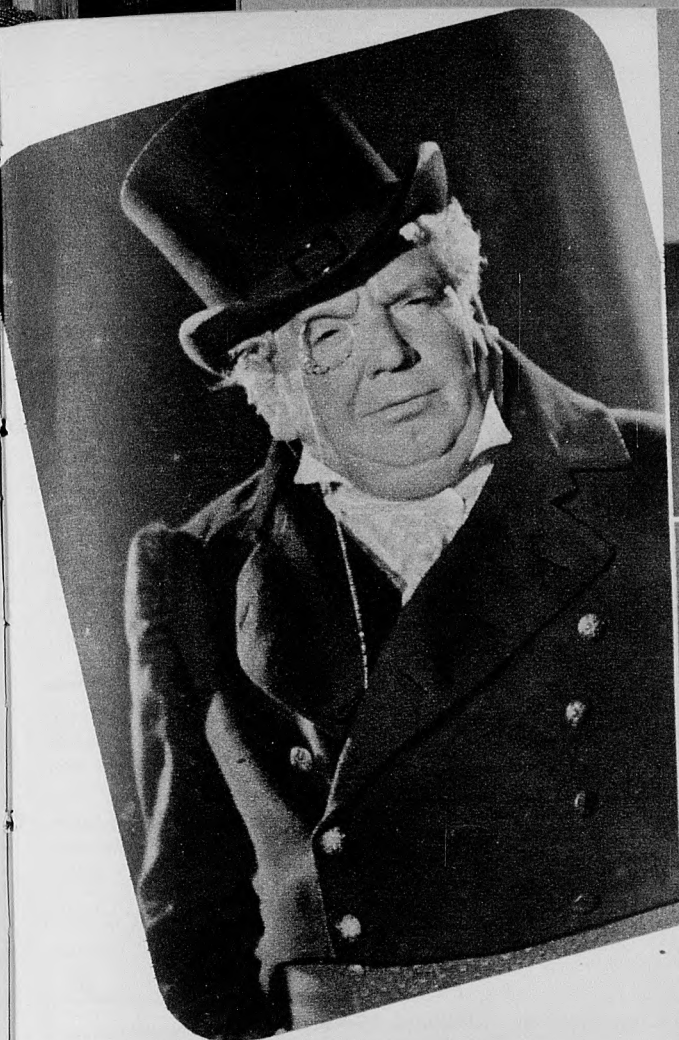
NEVESS ÉS SZERESS

Remek filmoperett

Az ősszel „Operett” címmel mutattak be egy legelsőrendű filmoperettel a Corvinban. Azóta nem láttunk ilyen kedves, vidám, lendületes táncoszenés vígjátékot, mint a „Neveless és szeress”. Cselekménye a színházi világban játszódik, színpadi próbák képei, operettelőadások részletei, öltözőkben zajló mulatságos jelenetek, pompás revűk, a kitűnő zene, a mókás színészek, Dora Komar és Johannes Heesters vezetésével, a legjobb szórakozást nyújtják.

Kállay István

AZ EZERARCU ALBERT FLORATH

a német karakterszínészek legszínesebb, legváltozatosabb egyénisége. Bár a színpadon kezdte pályáját, egyike azoknak, akik a legtöbb filmszerepet játszották. A „Végtelen út” és „Kivánságverseny” orvosa, a „Jud Süß” tábornoka, a „Nászút Haltiban” öreg farmere, a Schiller-film altisztje és még sok-sok jellegzetes szerep sikere fűződik nevéhez.

Arról nevezetes, hogy sohasem sablonos, minden filmszerepét eredeti felfogással, egyénien formálja meg s ezért mindig új és új areot tud mutatni, mindig meglepetést és elragadó hatást keltve.

atott
pon-
r hat

i meg
oros
tében,
e ezt
, köz-
csésbb
ti ön-
játéka

ptész,
kosság
, hogy
ő első
kának
arca”
emel
ő elég
zollák.
nyira

rdekes
s mű-
pkorú
alakul
mekel
Ewald

erettel
áncos-
világ-
ltözök-
mókás
b szó

István

Darab van, de főszereplő még nincs a Szigeten

Bubik Árpád igazgatót, mintha barnábbra sütötte volna a berlini levegő. Most érkezett vissza a német fővárosból és arcán — ahogy szemben ülünk vele — nyoma sincsen már keserűségnek és csalódásnak.

— Mi a szándéka direktor úrnak a Szigeten? — kérdezzük.

Elmosolyodik.

— Egy mondatral válaszolhatok: amíg az engedély mellé nem kötöm meg a bérleti szerződést, addig nem mondhatok semmit. Miért csillogtassak hiábavaló reményt szerzők, zenészek és színészek lelkében.

— Mégis, valamit csak tud már direktor úr?

— A Bubik-hagyományhoz híven az idén is klasszikus zenéjű darabbal jelentkezem. Természetesen ez nem operát jelent, hanem operettel. Még azt is hozzátehetem, hogy olyan darabról van szó, amelyből éppen a közelmúltban filmet készítettek. Különböztet elhatároztam, hogy végleges interjút csak akkor adok, ha minden dolgom pozitív és azután is várakozom még legalább három napot.

— Magyar szerzőé az operett?

— Nem (Suttogva mondja.) Régi bécsi zenés vigjáték. De többet már igazán nem mondhatok.

— Mi újság a berlini színház táján?

— Az Unter den Linden színház 1944-ig az enyém. A jövő évad érdekessége, hogy több magyar szerző darabja kerül Berlinben előadásra.

Makacsul visszatérünk elhagyott témánkhöz.

— Ki rendezi a szigeti előadást?

— Őszinte legyek? Még magam se tudom. Rendezővel, színészekkel csak néhány nap múlva tárgyalhatok. Feltétlenül meg kell ugyanis várnom a bérleti szerződés eredményét. Mindenesetre bejelentem, olyan kedvvel és szeretettel fogok neki újra a szigeti munkának, amelyet régóta nem éreztem már. Remélem, bebizonyíthatom, hogy mégis közel állok a budapesti közönséghez és hogy sohasem közeledtem feléje másként, csak szeretettel.

T. T. A.

— Nyáron ankétek helyett a pulikatyámmal társalgok — mondja Harsányi Zsolt

A Vigszínház párnázott ajtajú igazgatói szobája előtt többen várakoznak arra, hogy Harsányi Zsolthoz bejuthassanak. Közben szólnak a telefonon és a titkárnó szinte percenként jelent valamit az igazgatónak. E pillanatban értekezet van és mint a titkárnó mondja, Harsányi idegesen nézi az óráját, utazik, Kolozsvárra megy felolvasást tartani. Az értekezet végetér és az újságíró első kérdése természetesen az, hogy a beköszöntött kánikula és a színházi szezon elfáradó, utolsó napjai ugyan miféle szenczióit produkált, hogy ilyen nagy jövőmenés van a Vigszínház igazgatói fellegvára körül?

— Nincs szenczió — mondja Harsányi, — de a Vigszínház augusztus közepén nyitja meg újra kapuit, hogy a Szent István-napi ünnepegek és a vásárra feltűnő vidéki publikum rendelkezésére álljon. Ez teszi indokoltá és érthetővé a mozgást.

— Harsányi Zsolt, az író körül mi újság?

— Most kötöttem meg az olasz szerzők egyesületével a megállapodást a Bolond Asvagné olaszországi előadására. Bajor szerepét Merlini Elza fogja játszani.

— Regényre készül?

— Igen. Még a nyáron hozzákezek és remélem, hogy a karácsonyi könyvpiacra már meg is jelenik.

— Szindarabot nem ír?

— Kellene, még hozzá kettőt. A Nemzeti Színháznak és a Vigszínháznak is kell írnom egy-egy darabot és egyelőre azon mesterkedem, hogy valamelyik kötelezettségem alól kibújhassak.

Általános filmproblémákra terelődik a szó. Harsányi Zsolt igen szomorú tapasztalatokat szerzett, melyek nem utolsó sorban bizonyos adminisztratív okokra vezethetők vissza. Nem szívesen beszél erről és látni rajta, hogy nagyon komoly oka lehet húzódozásának. Végül is kerekén megmondja:

— Akármilyen szeretettel is gondolok a fejlődő magyar filmgyártásra, mégis egyelőre, a mostani viszonyok mellett legfeljebb tisztelettel adózom a filmnek. De szövegkönyvvel nem.

Majd újra a korai nyitásról beszélünk és az író kicsit fáradtan mondja, hogy nem utazik sehova pihenni.

— A svábhegyi kertemben — magyarázza — nyugodalmasan élek és nézem a virágokat, ez a pihenésem. Ankétek helyett pedig pulikatyámmal társalgok, mert ő sokkal érdekesebb tud lenni.

B.A.

Mi újsá

A V

kább

Kezdőc

zeteseb

túr m

s csak

sugara

multú

hogyh

adódik

mára,

akadá

lépése

dalom

hűsz

hábba

sokár

híre,

színes

szerez

S a

talódó

színes

től. C

háron

zódó

Ando

sértő

kitűn

nak,

nem

szính

közöl

vidék

oka

nem

szom

anya

szính

színi

Ajta

érték

szám

van

színi

anny

lyáji

enge

zato

Isi

Nag

tech

sett

enne

adás

sok

nyel

hogy

beve

kivi

lato

ami

Da

Mi újság a Vigszínház körül?

A Vigszínház körül egyre inkább bonyolódik a helyzet. Kezdődött azzal, hogy legnevezetesebb színésze, Somlay Artúr más színházhoz szerződött és csak azt a piciny reménysugarat hagyta meg az előkelő múltú színház vezetői számára, hogyha valami remek szerep adódik a jövő szezonban a számára, akkor talán nem lesz akadály a vigszínházi felépésének. És mindez a bonyodalom kerek (írd és mondd) hűsz pengő gázsidifferenciáért.

Nem tudjuk, hogy a Vigszínházban van-e a baj, de nem sokára kipattan annak is a híre, hogy a kítűnő szerelmes színész szintén nem köt éves szerződést a színházzal.

S aztán járványszerűen folytatódott a jelenség. Egyre több színész vált meg a Vigszínházról. Olyan is van, aki például három évre Olaszországba szerződött. S most a sorban Ajtay Andor következett. Állítólag sértődött hangú levelet írt a kítűnő művész Bókay Jánosnak, amelyben bejelenti, hogy nem kíván a jövő évben a Vigszínház tagja lenni és azt is közölte, hogy száz előadásra vidékre szerződött. Hogy mi az oka a dolognak, nem tudjuk, nem is fontos. Maga a tény szomorú. Hogy személyi vagy anyagi differenciáknak a Vigszínházon keresztül a magyar színjátszás adja meg az arát. Ajtay Andor nagyobb színészi értékünk, hogysem vidékre száműzze magát. Rá szükség van a fővárosban. Viszont a színésznek is szeretnie kell annyira a tehetségét és a pályáját, hogy bizonyos mértékű engedményeket tegyen és áldozatokat hozzon érte.

Ismeretes, hogy Fényes Aliz Nagyváradon vendégszerepelt, technikai okok miatt elkésztett a *Tábornok* előadásáról és ennek következtében az előadás el is maradt. A tárgyalások és egyezkedések eredményeképpen Fényes büntetése, hogy megfizeti a színház azesti bevételét, 1300 pengőt, ezenkívül fizeti az ügyvel kapcsolatos színházi telefonszámlát, ami körülbelül 120 P-t tesz ki.

Déliabál

A kultuszminisztérium dönt a kolozsvári színház ügyében

TELEFONINTERJU TÁRAY FERENCCEL

A budapesti és a kolozsvári napisajtó két-három nappal ezelőtt köztudatba dobta azt a hírt, hogy Táray Ferenc, a kolozsvári Nemzeti Színház igazgatója megvált állásától és a jövő szezonra már új direktor irányítja Erdély fővárosában a színjátszást.

A hírrel kapcsolatban felhívtuk telefonon a kolozsvári Nemzeti Színházat és Táray Ferencetől kértünk felvilágosítást, nyilatkozatot.

— Egyelőre szó sincs arról, hogy megvált volna a kolozsvári Nemzeti Színházról — feleli Táray Ferenc kérdésünkre. — A tárgyalások folyamán ugyan mutatkoznak ellentétek mind anyagi, mind pedig művészeti téren, de ezeknek a megbeszéléseknek az eredménye még nem döntheti el, hogy marad-e Kolozsvárott színházvezető vagy sem. Az én felettes hatóságom a kultuszminisztérium és csak ők menthetnek fel az állásomtól. Budapesten pedig csak a hét végén kezdődnek meg majd a tárgyalások. Én mindenesetre már kidolgoztam egy hároméves programot, amely szerint, ha a tárgyalások következményeképpen mégis tovább vállalom a kolozsvári színház vezetését, az elkövetkező három szezon műsorterve majd kialakul. Annyit kívánok tehát egyelőre a Délibáb útján leszögezni, hogy még korai a színházról való távozásom pozitív formában való híresztelése.

Ertesülésünk szerint Táray Ferenc pénteken utazik Budapestre, hogy a Kolozsvárt megkezdett és ellentéteket kirobbantó tárgyalásait a legfeljebb fórum előtt folytassa.

Okvetlenül szükséges volna, hogy a kolozsvári Nemzeti Színház ügyében mielőbb békés megegyezésre jussanak, mert az erdélyi színjátszás 150 éves múltjához nem méltó az áskálódó herce-hurca, melynek ha egyrészt egyének, de nagyobbára és jelentősebben a magyar színjátszás issza meg a levét.

Mindenki végezze el a dolgát kijelölt pozíciójában becsülettel, tehetséggel és lelkiismeretesen. S ha ez megtörtént, a munkatársak inkább segíteni igyekezzenek, mint akadályozni a további komoly munkát!...

(h. a.)

H É T F Ő

június 15

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő, Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Jakó Dezső: Honvéd-induló; 2. Kiss-Angyal Ernő: A kaszárnya udvarán (László Imre); 3. Phelps: Keringő; 4. Adorján Sándor: Nagy-Magyarországot, induló; 5. Bixio—Gibisch: Mily szép vagy, Itália (H. E. Groh); 6. Niel: A régi malomnál; 7. Capaldo: Tarantella (Rosetta Ferlito); 8. Ranzato: Firenzei suhanék (gehedű); 9. Szöllösi Ferenc: Rendőr-díszmenetinduló; 10. Bánffy György: Kék nefelejcs; 11. a) Pántlikás kalapom; b) Vékony deszka kerítés (Cselényi József); 12. Ki tanyája ez a nyárfás (Czuczor Gergely verse); b) Belezna: Ha meguntál édes rózsám szeretni; 13. Soddu: Indulódal; 14. Olivieri—Luigi: Destino, slowfox (Giorgia Vallieri); 15. Carosio: Rítorna; 16. Schröder—Beckmann: Kedvesem, mi lesz velünk, fox (Heesters); 17. Bixio—Cherubini: Madonna Fiorentina, keringő (Emilia Veldes); 18. vítez Major István: Szentelt föld. 10.00: Hírek. 10.15: Operettrészletek. 1. Suppé: Reggel, délben, este Bécsben, nyitány; 2. Schubert: Három a kislány, kettős (Orosz Júlia és Laurisn Lajos); 3. Johann Strauss: A denevér, részletek (Erna Berger, Elisabeth Friedrich, Peter Anders és Eugén Fuchs); 4. Lecocq: Angot asszony leánya; 5. Lombardo—Ranzato: Kettős (Franco Lary és Rosetta Ferlito); 6. Raffaelli: A nevető Firenze, egyveleg (Robert Renard zenekara); 7. Erdélyi Mihály: Egy expresszóban, foxtrot (Kalmár Pál); 8. Buday Dénes: Enyém vagy örökké, dalkeringő (Fedák Sári); 9. de Fries Károly: Száz piros róza, foxtrot (Kovács verse, Kazal László). 11.10: Vízjelzőszolgálat. 12.20: Zsolnay Gitta énekel. 11.40: „A magyar Aesopus.” Kovalovszky Miklós dr. előadása Bartóky Józsefről. 12.00: Harangszó. Himnusz. 12.10: A székesfehérvári Szent István 3. honvédszállásvezető zenekara. Vezényel Helényi Gyula. 1. Hadfy Hermann: Délvidéki induló; 2. Flotow: Stradella, nyitány; 3. Lehár: Hercegisasszony, keringő-egyveleg; 4. Huszka: Bob herceg, ábránd; 5. Lehár: Luxemburg grófia, egyveleg; 6. Ziehrer: Farsangi keringő; 7. Bachmaninov: cisz-moll

prelúd; 8. László: Komáromi híradások indulója. Közben: 12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés. 1.30: „Honvédeink üzennek.” AVöröskereszt rádiószolgálat.

2.00: Szalónötös. 1. de Fries Károly: Részletek a „Halálcsók” c. filmből; 2. Klein József: Matróztánc; 3. Bachmann: Pasodoble. 2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés. 3.00: Árfolyamhírek, árak. 3.20: Balázs Kálmán cigányzenekara.

4.15: „Gejzirek nyomán a Hargitában.” Irta Banyai János. 4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás. 5.15: „Mindnyájunk gondjai.”

5.30: Szórakoztató zene. 1. Kormann: Nocturno; 2. Grothe—Dehmel: A kis postakocsi, dal (Lilliclaus); 3. Bellini—de Angelis: Karaván az éjben, olasz dal (Enzo de Muro Lomanto); 4. Bayer: Babatündér, balettzene; 5. Bixio—Cherubini: Filmdal (Maria Wronska); 6. Schröder: Dalkeringő (Johannes Heesters és kórus); 7. Grever: Szeretlek, spanyol dal (Rosita Serrano); 8. Winter: A keringő varázsa, keringőegyveleg.

6.10: „Kis munkásgyermekek köszöntik az édesanyát.” Közvetítés a gömbutcai iskolából. 6.30: Horváth Jenő jazzegyüttese játszik.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Nagykovácsi Ilona énekel. 1. Igyártó Zoltán: a) Két út áll előttem; b) Elfoly a Kálló vizében (Sinka István verse); 2. Szentirmay Elemér: Tíz pár esőket egyvelegből (Petőfi verse); 3. Molnár Jenő Antal: a) Anyám sírjánál (Számadó Ernő verse); b) Ha számadó lehetnék (Számadó Ernő verse); 4. Farkas Ferenc: Végzés (Erdélyi József verse); 5. Révay György: Esti dal (Babits Mihály verse); 7. Farkas Ferenc: Csönd.

7.40: Négy lírikus. „Balassa, Csokonai, Petőfi és Ady.” A verseket elmondja Simonffy Margit és Lehotay Árpád.

8.15: Az Operaház zenekara. Vezényel Rajter Lajos. 1. Weber: A búvós vadász, nyitány; 2. Krsto Odak: Passacaglia; 3. Ottó Ferenc: Fantázia egy régi magyar egyházi énekre; 4. Brahms: I. szimfónia.

9.40: Hírek. 10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás. 11.25: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. Dalok: Fráter Béla: Szomorú a nyárfaerdő; népdal: Szabad a madárnak; Pete Lajos: Páros csillag az ég alján; népdal: Zöld a

kukorica Kati; Hevesi: Galamb száll a Hortobágyon (Szondi verse); népdal: A Csap-útcán végesten végig. 12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

7.00: „III. Napoleon és Magyarország.” Irta Lengyel Tamás. 7.35: Német nyelvoktatás. 8.00: Hírek.

8.10: Kedvelt lemezek. 1. Richard Strauss: Rózsalovag, keringő; 2. Puccini: Bohémélet, ária az I. felv.-ből (Mercedés Capsri); 3. Liszt: II. magyar rapszódia (zongora: Wilhelm Backhaus); 4. Tosti: Ideál (Jussi Björling); 5. Lanner: Alt Wien, keringő (művészenekar); 6. Dal a farkasról, japán dal (gyermekkar); 7. Scottó: Dal (Tino Rossi); 8. Blobner: János főherceg, jiddidál (Käte Telheim); 9. Benatzky—Stolz: A fehér ló, operettrészlet; 10. Ferrari: Tangó (Rina Ketty); 11. Buttykay Ákos: Ezüstírály (Földes szövege) — Hová, hová (Tamás Ilonka és Udvardy Tibor); 12. Lehár: Friderika — Ó lányka, ó lánykám (Udvardy Tibor); 13. de Fries Károly: Viszontlátásra hadnagy úr (Kovács verse, Kelly Anna); 14. Fischer: A pince mélyén (Koréh Endre); 15. Niel: Rózsika; 16. Leo—Blanc—Fernandez: Rumba-fambach (Rosita Serrano); 17. Hubay: Minek turbékoltok (Szabolcska Mihály verse, László Imre); 18. Fényes Szabolcs: Tábóri levelezőlap (Fényes Lőrind verse, Karády); 19. Cselényiné: Ezüsthaját simogatom (Jakab Margit verse, Cselényi József); 20. Sándor Jenő: Szerelmes vagyok én szép asszony magába (Nádor József verse, László Imre); 21. Tolnay Klári: parasztnótákat énekel: a) Szeles a Balaton vize; b) Benedeki kert alatt; c) Tizenhárom fodor van a szoknyámon; d) A rátóti legények.

10.10: Táncezene. (Illiczky László táncezenekara).

KASSA

6.40: Budapest I. műsora. 9.00: Népszerű operettrészletek. Magyar nóták. 10.00: Budapest I. műsora. 11.40: Magyar és szlovák híradás. 12.00: Harangszó a Dómból, Rákóczi fohásza. Himnusz. 12.10: Budapest I. műsora. 4.15: „Lehernyegi úr, a poprádi gavallér.” Irta Bekény László. 4.25: Táncezene. 4.45: Budapest I. műsora. 6.10: Klimkovics Lenke zongorázik. 6.35: „Nagy Lajos és Kassa.” Irta dr. Dercsényi Dezső. 7.00—végig: Budapest I. műsora. RÖVIDHULLÁM EGÉSZ HÉTEN Éjjel 1—2.54 óráig 32.88 méterén.

Délibáb

K E D D

június 16

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Borsai: Kolozsvári induló; 2. Daloló honvédek: a) Keresik a, nem lelik a keresztlő levelemet; b) Szép élete van a magyar tüzérnek; c) Azért lettem magyar tüzér, katonanóták; 3. Lanner: Pestiek, keringő; 4. Tóth Imre: Nemzeti lobogó, induló; 5. Manconi: Ricordare, filmdal (Myriam Ferretti); 6. Tampieri: Mazurka (klarinét); Cesar Tampieri); 7. Künneke: Vándorlegény (Peter Anders); 8. Johann Strauss: Könnyű vér, polka; 9. Zách Győző: Felvidéki induló; 10. Kertész Zsigmond Lajos: a) Ha elmegyek a bába; b) Azt mondják, hogy más babáját szeretem (Kalmár Pál); 11. a) Kalmár Tibor: Szeretem; b) Fehér István: Az én babám dunántúli (Magyar Imre cigányzenekara); 12. Eröss Béla: a) Kétkrajcáros levélpapír; b) Asszony lesz a lányból; c) Alagút-esárdás (Bura Károly cigányzenekara); 13. Pörschmann-Caros: Madrid szépe, induló (Renzo Mori); 14. Benatzky: Moziestillag, filmdal (Zarah Leander); 15. Young-Page-Duggan: Fekete és fehér, filmrészletek (Jack Harris zenekara); 16. di Lazzaro: Szerencse, keringő (Alberto Rabagliati); 17. Egyed Miklós: Panni (Horváth László verse, Nagykovácsi Ilona); 18. Fígedy Sándor: Hunyadi János-induló.
- 10.00: Hírek.
- 10.15: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Pascual: Spanyol cigánytánc; 2. Lehár: A vig özvegy, egyveleg; 3. Vidor: Szerenád; 4. Benatzky: Bécsi dal; 5. Popy: Keleti szvit; 6. Kossovits: Szerenád (Lavotta szerelme); 7. Poldini: Asztali zene; 8. Vecsey Ferenc: Valse triste; 9. Bloon: Zenélő óra; 10. Ritter: Polka.
- 11.10: Vízjelzőszolgálat.
- 11.20: Hangszerszólók és dalok. 1. Visée: XV. századi gitárdarabok (Ida Presti); 2. Scarlatti: La violetta (Anna Maria Guglielmetti); 3. J. S. Bach: Ária (gordonka); Gilberto Crepax); 4. Beethoven: Szeretlek, dal (Karl Schmitt-Walter); 5. Pergolesi: C-dur szonáta (esemhalo); Corradina Mola).
- 11.40: Divattudósítás.
- 12.00: Harangszó. Himnusz.
- 12.10: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Fígedy Sándor: Toldi Miklós-induló; 2. Ruzinkó Nándor: Akácvirágok; 3. Reini: Két

exotikus kép; 4. Márk Béla: Egy este Déván; 5. György Oszkár: Gondolodal; 6. Siede: Fályol és csipke, szvit; 7. Borsai Nagyenyedi emlék, keringő; 8. Pongrácz Géza: Horthy-bakák, induló. Közben 12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

2.00: Művészlemez. 1. Beethoven: Dicsőít Téged nagy égi teremtető (Gerhard Hüsch); 2. Schubert: Margit a rokkánál (Anday Piroska); 3. Weber: Donna Dianna, menuetto (gitár: Luise Walker); 4. Preite-Casarano: Dal (Tito Schipa); 5. Johann Strauss: Cigánybáró, dal az I. felvonásból (Szabó Lujza); 6. Cornelius-Wohlgemuth: Honvágy, dal; 7. Paganini: Moto perpetuo.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: A kassai rádió műsorából. A Szimfonieta szalonhatos műsora.

4.15: Gyermekdelután. „Erdőn-mezőn lakodalom.” Mesejáték dalokkal. Szövegét írta Mikló Vilma. Zenéjét szerezte Igyártó Zoltán. Vezeti Kilián Zoltán.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: „Köteltáncos tigrisek.” Hangképek a Fényes Cirkusz műsorából. A közvetítő: Budinszky Sándor.

5.40: „A gyermek beszéde és a esalád” Írta: Szentgyörgyi Gusztáv.

6.05: Clementis Klára zongorázik. 1. Chopin: a) C-dur; b) h-moll; c) G-dur prelúd; 2. Chopin: b-moll mazurka; 3. Debussy: Eső a kertben; 4. Debussy: La plus que lente; 5. Saint-Saens: Tánulmány keringő formában.

6.30: „A magyar irradalom regénye.” Kellem és polgárosodás. Írta Juhász Géza.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Külügy negyedóra.

7.35: Magyar nóták. Kékes Irén és Mindszenti István énekel, kíséri Parkas Jenő cigányzenekara.

8.10: „Szociális adópolitika.” Írta Szádeczky-Kardos Tibor dr. egy. tan.

8.30: „A három Strauss-flivér Pesten.” Írta és összeállította Morlin Adorján. Felolvasás. Közreműködik Szabó Ilonka és Laurisn Lajos, a rádiózenekar Friedl Frigyes vezénylésével.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálata.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Táncezene.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15: Ruszin hallgatónak. 1. Ruszin költők verseiből előad Balezky Emil; 2. Ruszin népdalok (harmonikán előadja Eugen Stepat).

5.40: „Szól a katonabanda.” 1. Striczl József: Közvitéz, induló; 2. Blanc-Bravetta: Földközi tenger, induló; 3. Finn lovassági induló; 4. Pécsi József: Salus Hungariae, leventeinduló; 5. Japán induló; 6. Niel: Otthon a vártán, induló; 7. Ruzinkó Nándor: Gyorshadtest induló.

6.05: Mezőgazdasági télóra.

6.30: Olasz nyelvtanítás.

7.00: Melles Béla-zenekar játszik. Vezényel Vince Ottó. 1. Lincke: Luna asszony, nyitány; 2. Beck Ferenc: Orgonavirágzás, keringő; 3. Szabados Béla: Rika egyveleg; 4. Lehár: Cigányünnepek.

7.40: A Nemzeti Zenede évszázó vizsgálja a Zeneművészeti Főiskola nagyerterméből. A Székesfővárosi Zenekart vezényli Ferencsik János. 1. Beethoven: c-moll zongoraverseny (előadja Waldbauer Iván); 2. Wagner: Lohengrin — Elza álma (éneki Vojtkó Ida); 3. Csajkovszkij: Rokokó-variációk (gordonkán előadja Szomorú Árpád Ernő); 4. Mozart: Figaró házassága — A grófnő ariája (éneki Adamasky Edit); 5. Mozart: Szóktetés a szerályból, négyes a II. felv.-ből (előadja Láng Erzsébet, Madarász Milly, Mathea Félix, Lantos Olivér); 6. Liszt: A-dur zongoraverseny (előadja Bächer Mihály); 7. Rossini: Tell Vilmos, nyitány. A zenekart vezényli Schultz Zoltán. A szünetben kb.

8.25: Hírek, ügétőversenyeredmények.

10.15: Szórakoztató zene.

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.
- 9.00: Kedvenc operáinkból. Táncezene.
- 10.00: Budapest I. műsora.
- 11.40: Magyar és szlovák híradás.
- 12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza. Himnusz.
- 12.10: Budapest I. műsora.
- 3.20: A Szimfonieta szalonhatos műsora. (Budapest I. átv.) „Virágok között.”
- 4.15: Budapest I. műsora.
- 5.15: Budapest II. (Ruszin.)
- 6.30: Szórakoztató zene.
- 7.00—végig: Budapest I. műsora.

SZERDA

június 17

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Balázs Árpád—Szöllősi Ferenc: Magyar nóták, induló; 2. a) Az egri ménes mind szürke; b) Kiskomárom, Nagykomárom (Magyari Imre cigányzenekara); 3. Carena: Keringő; 4. Niel: Liselott, induló; 5. Ponce—Amberg: Csillagocskám (Erna Sack); 6. Delibes: Coppelia, keringő; 7. Búcsú, dal; 8. Pedrollo: Alarcosok (Dino Olivieri zenekara); 9. Császár—Bachó: Kunok, induló; 10. Winkler: Dalkeringő (H. E. Groh); 11. Llossas: Tangó; 12. Lama—Bovio: Aranykönyvek, dal (Marta Jucci); 13. Bellstedt: Napoti (piszton: Willy Liebe); 14. Kun Richárd: Vitézi élet, induló; 15. a) Cserébogar, sárga cserébogar; b) Szentirmay Elemér: Ritka búza, ritka árpa (Pertis Jenő cigányzenekara); 16. Kubányi György: Sose kérdezd (Kalmár Pál); 17. a) Megy a gőzös lefelé; b) Hajnalodik, közeleg a reggel (Cselényi József); 18. Nánássy—Megay: Honvédakadémikusok indulója.

10.00: Hírek.

10.15: Szórakoztató zene. 1. Richartz: Kasztanyetta hangok; 2. Kreuder—Schwenn: Tavasz érkezése, dal (Rókk Marika); 3. Cherubini—Bixio: A hold és én, slowfox; 4. Czibulka: Stefánia-gavott; 5. de Fries Károly: Valahol Oroszországban (Kovács verse, Karády Katalin); 6. Brown—Clifford: Dalkeringő; 7. Mascheroni—Marl: Nem igazság, tangó (Mario Cavagnis); 8. Ritter: Dur-moll, jazzegyveleg; 9. de Fries Károly: Galambom egy-két kupica (Kovács verse, Kazal László); 10. Le Soir—Majoros: A kintornás dalai (Kelly Anna); 11. Pécsi József: Keleti esküvő; 12. László Imre: Száz szál piros rózsát (Takács László verse, Cselényi József); 13. vitéz Kókay István: Hiányzik, valaki (Murgács verse, Kalmár Pál); 14. Rácz Zs.—Kádas Gy.—Rácz Pál: a) Nem, nem, nem; b) Kék a búzavirág; c) Kopogós a eszímám; d) Népdalcsárdás: A faluban nincs több kislány (Rácz Zsiga cigányzenekara).

11.10: Neuzetközi vízjelzőszolgálat.

11.20: Bokor István hegedűl. 1. Rimszkij-Korszakov: Koncertfantázia; 2. Paganini—Kreisler: XIII. caprice; 3. Gárdonyi Zoltán: Rondo capriccioso.

11.40: Külföldi híradó.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Imiczky László szalonzenekara. 1. Robrecht: Keringőegyveleg; 2. Baron: Floretta; 3. Kőszegi Pál: Nocturno; 4. Miesner: Pizzicantani; 5. Imiczky László: Keringő a „Csipkeálarc” c. operettből; 6. Czibulka: Szerenád; 7. Paganini, egyveleg; 8. Monti: Csárdás. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.”

A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Székesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördög János. 1. Fucsik: Kinizsi-induló; 2. Lincke: Szíami örjárat; 3. Czibulka: Szívek és virágok, dal; 4. Lehár: Dal és csárdás; 5. Johann Strauss: Bécsi vér, keringő; 6. Seregi Artúr: Szent István-induló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, árak.

3.20: Vécey Ernő jazzegyüttese.

4.15: Hangképek jövővő műszaki tiszteink munkájából.

A közvetítő Budinszky Sándor.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

5.50: „Szamosújvár.” Irta Adobolyi Nagy Miklós.

6.20: Honvédműsor.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Solymossy Lajos jazz-zongoraszámai.

7.40: „Akit mindig szívesen hallgatunk.” Bilicsi Tivadar csevegése.

7.50: Török Erzsébet énekel.

1. Kodály feldolgozásai: a) Kádár Kata; b) Egy kiesi madárka; c) Virágos kenderem; d) Apró alma; e) Asszony, asszony; 2. Bartók feldolgozásai: a) Régi kesergő; b) Panas; c) Székely lassú; d) Székely friss.

8.10: „Emlékezés Szini Gyulára halála 10. évfordulóján.” Kárpáti Aurél megemlékezése.

Majd: „A fekete pásztor.” Idill. Irta Szini Gyula. Rendező A. Balogh Pál. Személyek: János — Nagy István; Juliska — Fáy Kiss Dóra; Szinész — Sennyey Vera.

8.40: Japán-est. Megnyitóbeszédet mond Toshitaka Okubo japán követ. Közre-

működik Szelezky Zita és a Székesfővárosi Zenekar, vezényel Rajter Lajos.

9.40: Hírek.

10.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Richard Strauss: Imigyen szóló Zarathustra, szimfonikus költemény. Vez. Kuszeviczkij).

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30: Francia nyelvtanítás.

7.00: „Sztarvinszkij 60 éves.” Saját művel. 1. Capriccio zongorára és zenekarra (előadja a szerző); 2. Ragtime 11 hangszerre (művészegyüttes, vez. a szerző); 3. Tűzmadár — A tűzmadár tánca (vez. Stokowski).

7.30: „A Panama-esatorna.” Irta Somogyi József dr.

8.00: Hírek.

8.10: Táncezene.

8.40: „Amikor lóvasúton járunk.” Massanak Gábor dr. csevegése.

9.05: A Folyamerők fúvószenekara. Vezényel ifj. Fricsey Richárd. 1. Putz Jenő: Otrantói induló; 2. Fricsey Richárd: Erzsébet főhercegnő, keringő; 3. Putz Jenő: Hipper tengernagy-induló; 4. Oscheit: A cigánytáborban, induló; 5. Niel: Erika-induló; 6. Braun Viktor: Búcsú a tengertől; 7. Pécsi József: Székelyföldi induló; 8. Klimment: Mindig vígan, egyveleg; 9. Ruzsinkó Sándor: Mit hoz a szél keletről; 10. Szomor László: Folyamandár-induló.

10.10: Vidák József cigányzenekara muzsikál.

10.35: Táncezene.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: Kívánságlemek.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás.

12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

3.20: „Bizonyítvány.” Fertsek Ferenc elbeszélése.

3.40: Ince Sándor magyar nótákat énekel, Danyi Pali és cigányzenekara muzsikál.

4.45: Budapest I. műsora.

5.15: Szlovák hallgatónak: „A furdós veszélyei.” Zsembery Rezső előadása. — A mizlőkai falusi fúvószenekar műsora, vezényel Miller Mihály.

5.55: „Időszerű kérdések: Mit vessünk a tarlóba?”

6.20—végig: Budapest I. műsora.

Déli

CSÜTÖRTOK

június 18

BUDAPEST I.

- 6.25: Zenés ébresztő a Főmél-
tóságú Kormányzó Ur születés-
napja alkalmából. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.
6.30: Torna. 7.00: Hírek.
Zene. 1. Babics László; Fohász (Ima a Kormányzóért, Sárdi János); 2. Lehár: Horthy Miklós-induló; 3. Ranzato: Harangvirágos táj, operett-egyveleg; 4. a) Ninesen a császárnak; b) Hej édesanyám cresszen el a bálba; c) Csárdás (Horváth Jóska cigányzenekara); 5. Richartz: Menüett (Gézy Barnabás zenekara); 6. Cirenei—Gand: Induló; 7. vitéz Kólay István: Piros pünkösdi napján (Eggerth Márta); 8. Munsonius—Jung-
herr: Záporeső, foxtrott; 9. Mendes—Ferruzzi: Nem emlékszem, tangódaló (Franco Lary); 10. Steinkopf: Keringő a „Mese-szvit”-ből (kamara-
zenekar, vez. a szerző); 11. Riedl Vince: Bányász-induló; 12. a) Juhászlegény, szegény juhás-legény; b) Szabadi Frank Ignác: Befordultam a konyhába (Petőfi verse, Kiss Ferenc); 13. a) Kétszer nylik az akáfa virága; b) Ninesen annyi tenger csillag az égen (Magyar Imre cigányzenekara); 14. a) Lekaszáltak már a rétet (Kőmives Imre verse); b) Csárdás kis kalapot veszek (Palló Imre dr.); 15. Cseraljai Antal: Dalos kedvvel előre, induló; 16. Mario—Murolo: Három diák dala (Carlo Buti); 17. Kockert: Egy reggel Sans-souciiban; 18. Müller: Operettkettős (Erna Berger és Peter Anders); 19. Kraul Antal: Solyommadár, induló.
10.00: Hírek.
10.15: Szórakoztató zene.
11.10: Vtjelzőszolgálat.
11.20: Zenekari művek. 1. Bax: Tintagel, szimfonikus költemény; 2. Turina: Fantasztikus táncok c. szvit III. tétele.
11.40: Palásthy Marcell elbeszélései.
12.00: Harangszó, Himnusz.
12.10: Léglerők fúvózenekara. Vezényel Doroszlai Károly. I. rész. Vitéz nagybányai Horthy Miklós főméltsága születésnapjára. II. rész. Szövetséges lohogók alatt. Indulók. Közben
12.30: Hírek.
1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Lovász Ferenc cigányzenekara.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Ártolyanhírek, áruk.

Déliháb

BUDAPEST II.

- 3.20: Dalok szárnyán Horthy Miklós. Előadja a m. kir. Mária Terézia 1. honvédegyalogezred fúvózenekara, az I. hadtest karp. számvivótanfolyam énekkarának közreműködésével. Vezényel Pongrácz Géza.
4.15: Ruszín hallgatónak. 1. Illiczky Sándor, Kárpátalja főtanácsadójának megemlékezése Kormányzó Urunk születésnapján. 2. Hanglemezek.
4.45: Időjelzés, hírek.
5.00: Szlovák és ruszín híradás.
5.15: Lehár Ferenc művelből. 1. Cigányszerelem, nyitány; 2. Lehár—Harsányi: Cárcevic, operett dal (Rösler Endre); 3. Drótostól, operettkettős (Emmy Bettendorf és H. E. Groh); 4. Arany és ezüst, koloraturkeringő (Erna Sack); 5. Mosoly országá — Vágyom egy nő után (Georges Thill); 6. Szép vagy Erdélyország (Tamás Ilonka).
5.45: „Az Ipari nyersanyagellátás eredményei Magyarországon.” Lovag Bolberitz Károly előadása.
6.00: A MÓVE Szépművészeti társaság közéleti közvetítése.
7.00: Magyar, német és román híradás.
7.20: Koréh Endre magyar dalokat énekel, kísér Oláh Kálmán cigányzenekara.
8.00: A Főméltsóságú Kormányzó Urat születésnapján köszönti Kállay Miklós m. kir. miniszterelnök.
8.10: Hadnagyavatás. A közvetítést a m. kir. Bolyai János honvéd műszaki akadémiáról vezeti Budinszky Sándor.
8.30: Operaház zenekara. Vezényel Fridl Frigyes. Közreműködik Réthy Eszter, a bécsi állami operaház művésznöje és Pataky Kálmán kamaranékes, az Operaház tisztelteti tagja. 1. Johann Strauss: Denevér, nyitány; 2. Schubert: Türelmetlenség (Pataky); 3. Lavotta Rezső: Honnan jó a fény (Réthy); 4. Donizetti: Szerelmi bájital, románc (Pataky); 5. Mascagni: Parasztheccsület, intermezzo; 6. Puccini: Bohémélet, kettős; 7. Johann Strauss: Császárkeringő; 8. Lehár: a) Fride-rika — Mért fáj úgy az ébredés; b) Giuditta — Oly forró ajkamról a csók (Réthy); 9. Richard Strauss: a) Ária (Pataky); b) Keringő.
9.40: Hírek.
10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.
11.25: Táncezené.
12.00: Hírek.
4.15: Táncezené.
5.35: A Kőbányai Általános Munkásdalkör. Vezényel Weninger Károly. 1. Festetich: Árvalányhaj; 2. Lányi Ernő feldolgozása: Kertem alatt; 3. Bartók Béla: Huszárnóta; 4. Müller Károly feldolgozása: Székely nóták; 5. Kuntze: Órségen. A Magyar Munkásdalogyletek Szövetsége képviselőletében.
6.30: Gyorsírótanfolyam.
7.00: A MÓVE Szépművészeti társaság júniális folytatása.
7.35: „A Flóri könyve frójáról.” Bodnár István megemlékezése Bezeredy Amáliáról.
8.00: Hírek.
8.10: Újévetversenyeredmények.
8.20: Báthly Anna, az Operaház tagja énekel. 1. Schubert: a) Tavasz hit (Frühlingsglaube); b) Nyugtalan szerelem (Rastlose Liebe); 2. Schumann: a) Holdas éj (Mondnacht); b) Ó az (Er ist's); 3. Brahms: a) Májusi éj (Majnacht); b) Így akarod, fájdalom (Wehe, so willst du); 4. Wolf: a) A kedves halála (Willst du deinen Liebesten sterben sehen); b) Megtérés (Die Bekehrte); 5. Richard Strauss: Kedves látomás (Freundliche Vision).
8.45: „A Novara.” Vitéz Szathmáry Lajos előadása.
9.10: Wehner Géza orgonál a Zeneművészeti Főiskola nagytérből. Olasz szerzők művei. 1. Martini: e-moll preludium és fuga; 2. Zipoli: Pastoral; 3. Porpora: Esz-dur fuga; 4. Bossi: Elevation; 5. Bossi: Toccata.
10.10: Balettrészletek. 1. Gounod: Faust — Margarethe; 2. Delibes: Coppelia, szláv népdalváltozatok; 3. Reznicek: Donna Diana; 4. Erkel Ferenc: Hunyadi László, palotás; 6. Ponchielli: Gioconda; 6. Verdi: Otello.
KASSA
6.40: Budapest I. műsora.
9.00: Szórakoztató zene. Magyar nóták.
10.00: Budapest I. műsora.
11.40: Magyar és szlovák híradás.
12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza, Himnusz.
12.10: Budapest I. műsora.
3.20: „Szülők iskolája: Tanév végén.” Palumbo Gyula előadása.
3.40: A Hevessy-együttes táncmuzsikája.
4.15: Budapest I. műsora.
6.00: A kassai állami Hunfalvi János gimnázium ünnepi műsora.
6.30: Közvetítés a kassai állami kórházból.
7.00—végig: Budapest I. műsora.

PÉNTEK

június 19

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Figedy Sándor: Az ezred élén, induló; 2. Josef Strauss: Az életem szerelem és gyönyör, keringő (bécsi Bohém-zenekar); 3. Magyar körlánc (Csorba Gyula cigányzenekara); 4. Dostal: Repülő-induló; 5. Karrasch: A kék Buddha, dal (Lilly Claus); 6. Bishop—Godfrey: Lám, itt a kedves pacsirta (klarinét- és fuvolaszó); 7. Raimondo: Tangó (Tino Rossi); 8. Eilenberg: Az első szivdobogás; 9. vitéz Náray Antal: Americana-induló; 10. Kollo: Honvágy (Karl Schmitt-Walter); 11. Pörschmann: Harmonika-polka; 12. vitéz Pongrácz István: Magyar hősök, induló; 14. Schisa—Ripa: Franciscamaria, keringő (Renzo Mori); 15. Magyar Imre—dalos Nagy Károly: Baj van, nagy baj (Kalmár Pál); 16. Morvay Károly: Valamikor neked viltem (Szigeti József verse, László Imre); 17. Daloló honvédek: a) Erdő, erdő, sűrű sötét erdő; b) Új a eszizám (MÁV Magyarországi férfikara, vez. Rajter Lajos); 18. Pazeller: vitéz Pávai Mátyás Sándor-induló.

10.00: Hírek.

10.15: Szórakoztató zene.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Ifj. Toronyi Gyula, az Operaház tagja énekel. 1. Crescenzio: A visszatérő fecske (ifj. Toronyi ford.); 2. Tagliaferri: Nápolyi szerenádj (ifj. Toronyi ford.); 3. Lavotta Rezső: Elmondanám (Petőfi verse); 4. Kazacsay Tibor: a) Paripám a csalódás; b) Valahol egy kis ablakban (Havas István versei); 5. Igyártó Zoltán: a) Hej, magyar, mire vársz (agyagfalvi Hegyi verse); b) A békési erdőben (Számadó Ernő verse); c) Tele kertem zsályával (Vikár gyűjtése); 6. Teghze-Gerber Miklós: Népem, népem (Thury György verse).

11.40: „A vérnyomás.” Irta Radványi Géza dr. egyetemi tanársegéd.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllösi Ferenc. 1. Adam: Ha én király volnék, nyitány; 2. Borsai: Erdély bércéin, ábránd; 3. Kennedy: Mexikói szerenádj; 4. Egyveleg Bellini műveiből; 5. Jessel: Szumátrai kulik; 6. Bachó István: Magyar ábránd. Közben:

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Sthymmel Miklós tánczenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyambírek, árak.

3.20: Szórakoztató zene. 1.

Egyveleg Lortzing műveiből (Tresi Rudolf, Marie Küster, Nebbo Arnold, Hans Heinz Nissen); 2. Csajkovszkij: Diótörő, szvit, induló; 3. Stolz: Csak néked dalolok ma (Eggerth Márta); 4. Jamin: Soha, dal (Giuseppe Lugo); 5. Cardoni: Kis nyitány (Djino Olivieri zenekara); 6. Cristobal: Valencianus, dal (Pilar Arcos); 7. Bixio—Cherubini: Filmdal (Gigli); 8. Grothe: Arabesque (szimfonikus zenekar); 9. Fényes Szaboles: Működik az a pere (Mihály verse, Karády Katalin); 10. vitéz Marton Béla: Vadvirág (Weygand Tibor); 11. Edens—Majoros: Juliának Romeo, slowfox (Kelly Anna); 12. Sándor Jenő: Dal a kis csizről (Marschalkó verse, Weygand Tibor); 13. Künneke: Keringő (Géczy Barnabás zenekara).

4.15: „Galapagos, az titfelejtett ösvilág.” Irta Fazekas István.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és rusz hír-adás.

5.15: Rádiózenekar. 1. Suppé: A szép Galathea, nyitány; 2. Pongrácz Zoltán: Verbunkos szvit; 3. Áts Tivadár: Rabja gyagok, tangó; 4. Ernst Fischer: Vidám keringő; 5. Lehár: Kék mazur, egyveleg. Közben:

5.40: Sportközlemények.

6.10: Német hallgatónak.

6.30: „Magyar népmuzsika.” Irta és összeállította Molnár Imre dr., a Zeneművészeti Főiskola tanára. Közreműködik Vöröss Sári és Bihari József zenekari kísérettel.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Az első távolsági házasságkötés.” A közvetítést a budapesti XII. kerületi állami anyakönyvvezetőségreől vezeti Budinszky Sándor.

7.40: Tarjánl-eimbalomhármás. Tagjai: Tarjáni Tóth Ida, Komlóssy Anna és Ferenyzy Ibolya. 1. Mozart: Török induló; 2. Brahms: 6. magyar tánc; 3. Magyar dalok és csárdások.

8.00: „A halászlégeny és a lelke.” Hangjáték. Oscar Wilde novellája nyomán rádiószinpadra írta lovag Kovách Aladár. Zenéjét szerezte Losonczy Dezső. Rendező Németh Antal dr. Személyek: Mesemondó — lovag Kovách Aladár; A halászlégeny — lelke — Nagy István; A habléány — Egry Mária; A pap — Kovách Ernő; Az ifjú boszorkány —

Lukács Margit; A láma — Baló Elemér; A császár — Boray Lajos; A karavánvezető — Baksa Soós László; Első kereskedő — Csákányi László; Második kereskedő — Palotay István; Az ór — Koltay Gyula; A katona — vitéz Garamszeghy Sándor; A ministráns — Dévényi Gyuri.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Rüz Berek cigányzenekara műsorszám.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50: Mihalovics Jenő meséi.

6.10: Faragó Ibolya zongorázik. 1. Liszt: 104. Petrarca-sonett; 2. Dohnányi: f-moll capriccio; 3. Kazacsay Tibor: Humoreszk; 4. Stefániai Imre: a) Buzicszk; b) Vidalita; 5. Poldini: Tavasz keringő.

6.35: „A regény-glecs.” Irta Kolozsvári Grandpierre Emil.

7.00: Grieg-művek. 1. c-moll szonáta (45. mű, hegedű; Seidel, zongora: Loesser); 2. Solvejg dala (Erna Berger); 3. Álom (Gigli); 4. a) Album-lap; b) Pillangó (zongora: Arthur de Greef); 5. Pincio hegye (Eide Norena); 6. Peer Gynt, I. szvit (John Barbirolli zenekara).

8.00: Hírek.

8.10: A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Biskup: Előre, induló; 2. Mail-lart: A remete csemettyűje, nyitány; 3. Hadfy Hermant: Anny, keringő; 4. Ábránd Verdí műveiből; 5. Mikus-Csák István: Merengés; 6. Vendég-hegyi Géza: Szerenádj; 7. Huszka: Részletek az „Erzsébet” c. operettből; 8. Leon-cavallo: Menüett; 9. Lehár: Táncszvit.

9.10: „A eszike.” Tatay Sándor elbeszélése.

10.10: Tánczene.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: Nagyzenei művek. — Filmdalok.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás.

12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

4.15: Szlovák gazdáknak: „Beszélgetés a gyümölcsészetéről.”

4.30: Magyar nóták.

4.45: Budapest I. műsora.

6.10: A 21-ik honv. gy.-ezred fúvószenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal.

7.00—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

SZOMBAT

június 20

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Zene. 1. Fricsay Richárd: A Mária Terézia 1. honvédszolgálat indulója; 2. Csárdás-egyveleg (Kiss Lajos cigányzenekara); 3. Lama—Feola: Tic-ti tic-tá (Rosetta Ferlito); 4. Lehár: A három grácia, részletek; 5. Schroeder: Pátia, győzelmű induló; 6. Ohno: Japán tavasz, keringő; 7. Bruno—Segurini: Slowfox (Enzo de Muro Lomanto); 8. Lortzing: Cár és ács, facipótánc; 9. Blon: Virágusogás (orgona); Marcell Palotli); 10. Dobray István—Galambos Károly: víllez báró Ungár Károly ezredes-induló; 11. Murgács Kálmán: Mindig mondtam veszedelmes a lány (Marcali verse, Cselényi József); 12. Horváth Dezső: Szeretem a kertet (Kellér verse, Orbán Sándor); 13. Setti: Keringő; 14. Erdélyi Mihály: Fenyő, fenyő, induló; 15. Engel: Álom és valóság között, slowfox (Mimi Thoma); 16. Carliolato: Csinalalanság, polka (kilofon: Carliolato); 17. Donnarumma—Fiore: Matalena, nápolyi dal; 18. Faulwetter: Éljen a haza, induló.

10.00: Hírek.

10.15: Weidinger Ede szalonzenekara. 1. Lanner: Kérők, keringő; 2. Bayer: Babatündér, részletek; 3. Máté: Valomas; 4. Vidák József: Hallgató és Friss; 5. Kőszegi Pál: Éji zene; 6. Zeller: A madarász, egyveleg.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Operarészletek. 1. Donizetti: A kegyencő, kettős a II. felv.-ből (Benvenuto Franci és Pederzini); 2. Verdi: Otello — Otello halála (Renato Zanelli); 3. Verdi: Álarcsból, ária a III. felv.-ből (Arangi-Lombardi); 4. Puccini: Bohémélet, kettős a IV. felv.-ből (Dino Borgioli és Vanelli).

11.40: „Sportszeretet.”

Irta Gyarmathy Irén.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: A József nádor 2. honvédszolgálat zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Bánáti-Büchner Antal: Harci induló; 2. Wallace: Maritana, nyitány; 3. Járay István: Aranyhárfá, keringő; 4. Vincze Ottó: Palotás és toborzó; 5. Müller Károly: Elégia; 6. Leopold: Hungária, magyar népdalegyveleg; 7. Pécsi József: Győzelmű lobogó alatt, induló. Közben

12.40: Hírek.

12.50: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Bura Sándor cigányzenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyámhírek, árak.

3.20: Művészlemez.

4.10: Ifjúsági rádió. „Szólalj, szólalj, Lehel kürtje.” Hangképek Jászberény városáról. Irta Kiskun József. Vezeti Kilián Zoltán. Előadják a gyermekszereplők.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Az olasz rádió műsorából: Filmzene.

5.45: „János története.” Wass Albert elbeszélése.

6.10: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. Thomas: Hamlet, baletzene.

6.35: Hangképek innen-onnan.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Uray Margit magyar nótákat zongorázzik.

7.35: „Szovjetország nyersanyagkínésel.” Surányi Unger Tivadár dr. egyetemi tanár előadása.

7.50: A Budapesti Helyiérdekű Vasutak „Liszt Ferenc”-kórusa. Vezényel Laskó Emil. 1. Bartók: Ne menj el; 2. Bartók: Bolyongás; 3. Kodály: Mátrai képek.

8.05: „Fürödünk vidáman.” Kinizsi Andor csevegése.

8.20: „Vidám, zenés világtörténelem.” Irta és összeállította Lányi Gábor. Közreműködik Kurti Károly és Solymossy Margit (ének), vitéz Benkő Gyula, Kéri Panni és a rádiózenekar Bertha István vezényletével.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Táncezen.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10: Mezőgazdasági félóra.

6.40: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Johann Strauss: Indigó, nyitány; 2. Dötsch Zoltán: Kis szvit; 3. Perényi Géza: Fegyvertánc; 4. a) Lacombe: Tavasz szerenád; b) Desormes: Mandolin-polka; 5. Fucsik: Téli viharok, keringő; 6. Bahassa László: Kaposvári induló.

7.25: „Magyar történelem a helyi levéltárakban.” Irta Kélcényi Béla Ottó.

7.50: Saint-Saens: Haláltánc, szimfonikus költemény (vez. Stokowski).

8.00: Hírek.

8.10: A Budapesti Helyiérdekű vasutak „Liszt Ferenc”-kórusa. Vezényel Laskó Emil. 1. Laskó Emil: III. zsoltár; 2. Ottó Ferenc: Istenes ének; 3. Kodály: Este; 4. Bárdos Lajos feldolgozása: Szegec felől.

8.35: „Régi erdélyi városok.” Csapody Csaba beszél Nagyszabolról.

9.00: Bisztriczky Tibor hegedül.

1. Boccherini: B-dur szonáta; 2. Mozart: Téma változatokkal (K. 334); 3. Paganini: IX. caprice; 4. Zsolt Nándor: Ősi levelek; 5. Karasch: Caprice.

10.10: Magyar nóták. 1. Wesselényi István: Mikor azt a fehér rózsát (Kalmár Pál); 2. a) Kilyukadt a költőm; b) Hajnalban, hajnal előtt (Orbán Sándor); 3. a) Verebes Károly—Fejes: Nótáskedvű volt az apám; b) Dajka—Ludvig: Igyál, pajtás (Cselényi József); 4. Récsi Gyula: a) Hogyha fáj a szívem tája; b) Ragyogóan süt a nap (Kalmár Pál); 5. Dankó Pista: Most van a nap lemenőben (László Imre); 6. a) Józanságra nagy bennem az akarat; b) Tarsai Vilmos: Vásárhelyi híres promenád (Cselényi József); 7. Teghze-Gerber Miklós—Marcali: Akinek már könnye sincsen (Mindszenti István); 8. Eröss Béla: Ha az enyém volnál (Angyal-Nagy Gyula); 9. Németh Béla: Azt mondják, hogy korhely vagyok (Kalmár Pál); 10. Buday Dénes—Szilágyi László: Volt egyszer egy régi tavasz (László Imre); 11. Müller F.—Pósa Lajos: De ki tudnám panaszkodni magamál (Orbán Sándor); 12. Murgács Kálmán—Domokos G.: Csúnya lány, csúnya lány; b) Csárdás (Cselényi József); 13. László Imre—Seress Rezső: Azt a fehér rózsát (László Imre); 14. Babics László—Baja Mihály: Tudom, hogy szerettél (Kalmár Pál); 15. a) Votisky Aliz—Szentkuthy A.: Nádfeles tanyám; b) Erdélyi M.: Bogyó, bogyó (Cselényi József).

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: Különleges hangszerszólók. — Táncezen.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás.

12.00: Harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza, Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

6.10: Budapest II. műsora. (Földművelés.)

6.35—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

június 2!

BUDAPEST I.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Figedy Sándor: Magyar ábránd; 2. Molnár Antal: A tavasz; 3. Brahms: 1. magyar tánc; 4. Hubay: A cremonai hegedűs (hegedű: Hubay Jenő); 5. Balázs Árpád: Gyere velem akáclobos falumba (Fényes Lóránd verse, Koréh Endre); 6. a) Cszmadia Imre: Peng a kasza (Rakk István verse); b) Nevezky Gyula: Köves úton (Vályi Nagy Géza verse, Orbán Sándor); 7. Dohnányi: Marche humoresque (zongora: a szerző); 8. Kacsóh Pongrácz: János vitéz; a) A fuszulyka szára; b) A furulyám, jaj de szépen szól (Jámbor László); 9. Liszt: XII. magyar rapszódia.

8.45: Hírek.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a terézvárosi plébánia-templomból. A szentbeszédet mise közben Pusztai Sándor dr. leányfalusi plébános mondja. Énekel a templom énekkara Kemenes Frigyes vezetésével. Előadásra kerül: Huzella Elek: Esz-dur miséje (bemutató előadás). A változó miserészek Lisznyai-Szabó Gábor offertóriumának kivételével gregorián korálisok.

11.15: Evangélikus istentisztelet a Deák-téri templomból. Igét hirdet Keken András dr. lelkész. Énekszámok a Dunántúli Énekeskönyvből: 28., 359., Himmusz és 290. Karének; Kapi-Králik Jenő: Reggeli fohász. Énekel a Lutheránia vegyeskar, vezényel Kapi-Králik Jenő.

12.15: Leventeműsor. A TEBE leventegyeselet ünnepi műsora a Kormányzó Úr 74. születésnapja alkalmából. 1. Himmusz (zenekar); 2. Ünnepi köszöntő. Elmondja Pieke Frigyes leventelegény; 3. Vályi Nagy Géza: Horthy. Előadja Szabados János leventelegény. 4. Kodály: Háry János — parlotás (zenekar); 5. „A Kormányzó Úr élete.” Elmondja Kovács Sándor leventelegény; 6. Horthy-nóták (énekkar); 7. Leventelegények hódolata a Főméltóságú Úr előtt. Elmondja Deák Olga leventelegény; 8. Vitéz Major István: Esküszünk, mi székelyek (énekkar); 9. A TEBE leventegyeselet indulója (ének- és zenekar). A TEBE leventegyeselet zenekarát Vasadi Balogh Lajos, énekkarát Nemesszeghy Aurél vezényli.

12.55: „A belső front.” Vitéz Béry László előadása.

1.10: Künneke: Táncszvit. Vezényel Eduard Künneke.

1.45: Időjelzés, hírek, vízállás-jelentés.

2.00: Operarészletek és hangszerzők. I. rész. 1. Schubert: Rosamunda, nyitány; 2. Verdi: Aida, kettős a III. felvonásból (Elisabeth Rethberg és de Luca); 3. Haydn: Menüett (hegedű: Renée Chemet); 4. Bizet: A gyöngyhalászok, ária az I. felvonásból (Luigi Foort); 5. Liszt: Erdősongás (zongora: Wilhelm Backhaus); 6. Wagner: Fájdalom, dal (Frida Leider); 7. De Falla: Rövid élet, 2. spanyol tánc. **II. rész.** **Gigli énekel.** 8. Ponchielli: Gioconda, ária a II. felvonásból; 9. Rossini: La danza; 10. Seismit—Doda: Holdfényes éjszaka; 11. De Curtis—Furmo: Dal; 12. Puccini—Salvatori: Inno a Roma.

3.00: „Védekezés a zsiszik ellen.” Baranyovits Ferenc dr. előadása.

3.45: Tánczene. (Tabányi Mihály jazz-négyese).

4.00: „A bor.” Gárdonyi Géza elbeszélése.

4.25: Géczy Barnabás zenekarának műsorából. 1. Sibelius: Valse triste; 2. Rixner: Üdvöském; 3. Mateo: Fehér virág, tangó; 4. Carrera: Kreol keringő.

4.40: „A nő szerepe a szociális nevelésben.” Kálmánchey Pap Nóra előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Magyar, szlovák, ruszin híradás.

5.20: Melles Béla-zenekar játszik. Vezényel Vince Ottó. 1. Lehár: Éva, előjáték; 2. Beck Miklós: Pozsonyi lakodalom, részletek; 3. Waldteufel: Estudiantina, keringő; 4. Mascagni: Parasztbecsület, ábránd.

6.00: „Magyar toll a magyar kardért.” A Gyóni Géza Irodalmi Társaság délutánja. 1. Balogh István bevezetője; 2. Gyóni Géza: a) Dicsőség a magasságban; b) Ne szomorkodj, Bálint; c) Magyar aszszony című versei. 3. Erdélyi József: a) Két világ; b) Minden árvák anyja; c) Tegnap este; d) Ejtőernyős című versei; 4. Huszonöt év Gyóni életéből. Kozoesa Sándor dr. előadása; 5. Móra László: Hazajössz Gyóni című verse. Közműködik Ujlaky László.

6.30: Allvén: Midsommarvaka svéd rapszódia. Vezényel Järnefelt.

6.45: „A Balaton.” Illovszky János a Baross Szövetség elnöke-nek előadása

7.00: IX. Honvéd kívánsághangverseny. Rendezi a Vöröskereszt a magyar rádió közreműködésével. Közzétetés a Magyar Művelődés Házából.

8.15: Magyar, német és román híradás.

9.40: Hírek.

10.00: Hangképek a vasárnapi sportjáról. Beszél Pluhár István. Majd sport- és löversenyeredmények.

10.30: Csajkovszkij: Aurora násza, baletzene. (Hanglemez.)

11.00: Német, olasz, angol, francia, finn híradás.

11.25: Veress Károly cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Toki-Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

12.15: Zenekari művek. 1. Bizet: Carmen, nyitány 2. Bruckner: I. szimfónia, scherzo; 3. Ljadov: Az elvarázsolt ló, szimfonikus költemény, vezényel Kuszevickij; 4. Richard Strauss: Úrhatnám polgár, szvit.

3.00: Tánczene. Buttola Ede tánczenekara.

5.15: Wagner: Tannhäuser. Opera három felvonásban. A Bayreuthi ünnepi játékok zenekarárt Karl Elmendorff vezényli. Személyek: Tannhäuser — Pilszky Zsigmond; Erzsébet — Müller Mária; Hermann — Ivar Andresen (thüringiai őrgróf); Wolfram — Herbert Janssen; Biterolf — Georg von Tschurtschenthaler; Venus — Rust Jost; Arden, pástorfiú — Erna Berger. Hanglemez.

8.00: Hírek.

8.15: Batáry-voonósnégyes. Tagjai: Batáry József, Tóth István, Várnagy Lajos és Bálint József. 1. Mozart: A-dur vonósnégyes (K. 464.); 2. Schubert: D-dur vonósnégyes. (Posthumus mű).

9.00: „Szent Ágoston fordítása közben.” Irta Balogh József dr.

KASSA

8.00: Budapest I. műsora.

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Premontrei Rend kassai templomából.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból.

11.00: Bach: Brandenburgi hangverseny. Hanglemez.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: Budapest II. műsora. (Cigányzene.)

12.15—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

Ujra itt az „ASSZONYOK POSTÁJA”!

SZENTMIHÁLYINÉ SZABÓ MÁRIA,
a kitünő író nő vette fel Bozzay Margit elejtett tollát

Bozzay Margit kezéből a halál kiűtötte a tollat. Nem volt könnyű helyébe mást találni, mert nagyon megszerettük. A közönség is és a munkatársai is.

Az élet azonban megy tovább. S a problémák nőnek és sűrűsödnek, mint a körülöttünk táncoló idő.

Az olvasó problémái pedig a mi problémáink is, mert lapunk a másfél évtized alatt valószínűségeként közönségének: vele érez, vele él és vele gondolkozik. Ha bajban van, segíteni igyekszik rajta, ha örül, kétszeresen vele örülünk.

Ezt az együttérzést fogja ezentúl Szentmihályi Szabó Mária képviselni lapunk hasábjain. A mai idők kiváló asszonyírója, mint írásaiból láthattuk és láthatjuk majd ezután is, szeizmográf-finom érzője és szinte tudományosan precíz ismerője a női léleknek.

Interjúút kértünk tőle az olvasók és jövőendő közönsége előtt való bemutatkozásul. Az életrajzával kezdte:

— Az Érmellék legkisebb falujában, Ottományban születtem — emlékezik vissza. — Harangok ébresztettek reggelenként — harangszó kísért pihenőre is. Édesapám a legőkélemből jóságú ember a világon. Édesanyám mindenképpen méltó, csodálatosan tiszta lelkű élettársa volt apámnak. Így gyermekkoromból csak szépséget, megértést, jóságot hoztam útravalóul. S ahogy visszanezlek, éreznem kell, hogy megpróbáltatásokban ebből fakadt az erőm, innen indult el írói munkásságom is. Mert én, életem első szakaszában, soha nem gondoltam írásra. Csak akkor jelent meg ez a megváltás, mikor a szerencsétlenségek sorozata ránk szakadt. Nemzeti katasztrófának legsúlyosabb napjai elválaszthatatlanul összekapcsolódtak édesapám halálával. Akkor nőlttem ki hosszúra nyúlt gyermekségemből, de akkor ismertem meg az írás feloldozó erejét is. Első elbeszélésemet az Új Idők közölte — ám az első siker után nemsokára lezárult előttünk a sorompó; a megszálló csapatok elválasztottak bennünket nyugati életereinktől, bár az Érmellék és színmagyar lakossága soha nem tartozott Erdélyhez. Kisebbségi életünk gyorsan befejezte lelkemben a kellős szerencsétlenséggel indult érési folyamatot. Osztolni akarom az erdélyi sorsban s tettek után vágytam. Az írás megadta mindkét lehetőséget. Minden leírt sorban vizsgálást keresem és fajtáimat akarom szolgálni. Erdélyi lapjaink, elsősorban a Pásztorújság, megérették ezt a törekvést és szeretettel hozták minden írásomat.

— Mikor jelent meg első regénye?

— 1926-ban, Budapesten. Ezt is Erdélynek szántam, de ott nem lehetett kiadni. Voltaképpen ez, a *Felfelé!* című regényem döntötte el a sorsomat. Mert én nem akartam eljönni Erdélyből. De a regényt gyorsan lefordították angol és flamand nyelvre is. Az angol fordítás megjelenése után könyvemet kitiltották Erdélyből, nekem pedig jönnöm kellett, hogy anyámat és testvéreimet a sorozatos házkutatásoktól megkíméljem. Egy hiteltelbe vett írógéppel s néhány elbeszéléssel érkeztem Budapestre. Isten csodálatosan velem volt: egymásután jöttek könyveim, egyebí írásaim. *Emberé a munka — Istené az áldás*, *Lorántfy Zsuzsanna*, *Örök lársak*, *Zrinyi Ilona*, *Szabad hazában*, *Magvetők* című regényeim kívül a Singer és Wolfner-cég kiadta *Felfelé!* és *Az élet muzsikája* című, régebbi regényeimet is.

— Mikor kezdett foglalkozni női problémákkal?

— Kezdetlől fogva éreztem, hogy nekünk, a világháborút átélő nemzedéknek, fel kell bányásznunk a magyar múltban rejlő erőt, a hagyományainkban élő példákat, s mikor egész lélekkel ma embereket akarunk lenni, soha nem szabad megtagadni magyar női mivoltunkat. Minden egyes elbeszélésem, cikkem, regényem levelek özőnét eredményezte. Olvasóim kérdésekkel halmoztak el. Talán azért, mert megérették életében a sok és súlyos küzdelmet, s megsejtették, hogy Isten kivételül a nehéz helyzetekből. Olvasóim felvetett kérdéseire Milotay István lapjában adtam általános választ. Így született meg rovatom: „A ma problémái”, s ezt a munkát folytatom az Új Magyarországnál.

— Hogy képzeli el a munkát a Délibábnál?

— Komolyságán átfutó mosolygás jelenti, hogy sokat foglalkoztatta már ez a gondolat. Tizenkét esztendő alatt megtanultam, hogy a magányos lélek összeroskad a terhek alatt. Láttam, hogy az emberek barátot keresnek. De nem sérjek ellen izgalom, anyák ellen lázító, gyermekek ellen uszító, elégedetlenséget és nagyravágyást szító nőkre gondolok, hanem igazi barátokra, aki türelemmel hallgatja a panaszt, megérti a bánatot és kimondja a lelkiismeret szavát. Mert tudat alatt mindenki maga formálja az életét elrontó, s éppen így az életét javító választ is. Csak arra van szüksége, hogy valaki megvilágítsa mindkettőt s e fényben megtalálja a helyes utat.

Délibáb

BIBÓ LAJOS:

Mérközés

Születésem óta két lélek lakozik bennem. Az egyik az üdvösségemet szolgálja, a másik a kárhózatomon dolgozik. Nahát, ez még akkor történt, amikor a szívemben egymás ellen küzdő angyalok és ördögök között még nem dőlt el a harc.

A hetedik gimnáziumot végeztem. Tekintettel arra, hogy már hatéves koromban világra költöttem első, négy sorból álló verses remekművem, tizenhét éves koromra elnyittem minden elképzelhető és rendelkezésre álló formát, amelyen keresztül mint láng-nyittem minden elképzelhető és rendelkezésre álló formát, amelyen keresztül mint láng-ész, kifejezhettem magamat. A sorsfordulónak és végzetesnek szánt alkonyati órán korán érkeztem a Torna és Vívóegylet sportpályájára. A helybeli pénzes fiatalság az egylet aszfaltos kuglipályáján makaójátékban mérte össze erejét és képességét. Mint fent képletesen jeleztem, Isten rejtélyes szándékkal a jót és rosszat arányosan keverte el bennem. A rajongó költő mellett ott követelte jogait szívemben a valóság embere is, ami egyszerűbb fogalmazásban annyit jelentett, hogy délelőtt a műzákkal társalogtam, délután pedig fergeteges kuglicsátában döngtettem meg szabadságra vágó rettenetes ifjúságomat.

Ismétlem, ezen a napon korán érkeztem a sportpályára. Kettős természetemhez híven tíz négyes söréttel a zsebemben az egylet légpuskájával kint vadásztam a pálya alatt húzódozó kanális partján. A hetedik, mitsem sejtő kecskébékát lőttem éppen fültövön, amikor a hátam mögött megzörrent a haraszt. Osztálytársam és barátom, Morvay János csörtetett felém. Papírlapot lobogtatott kezében.

— Te... — lihegte, — Gyurka irt. Szombaton megrendezik a tornaünnepélyt.

Gyurka Szoboszlav Gyurka volt. Velünk járt egy osztályba. Szülei T...szentmiklóson laktak. Gyurka, miután már négy gimnáziumban itélték csendes eltávoztatásra, mint tizenkilenc éves, világot járt és sötét csínytevésekben edzett fiatalember, átmenetileg a mi szülővárosunkban nyitotta az iskolapadot. Két dolognak élt: a birkózásnak és a mámorosulónak. Év végén, amikor zsebregrünte bizonyítványát, amelyben érthetetlen csodaként mindössze két szekunda szerénykedett és a tanári szék így osztályisméltés helyett egyszerű javító-össze két szekunda szerénykedett és a tanári szék így osztályisméltés helyett egyszerű javító-kitűnő bizonyítványa megünneplésére augusztus elején megrendezi a két város között már annyi idő óta esedékes atlétikai versenyt. Átfutottam levelét. Gyurka kusza sorokban és zilált stílusban most lelkenedve közölte, minden akadályt elhárított, minden nehézséget elsimított, minden előkészületet megtett: üljünk vonatra, utazunk T...szentmiklósról.

Hanyag büszkeséggel adtam vissza Morvaynak a levelet. A megtiszteltetés ezúttal nem a sportférfinak, hanem a mecénásnak szólt. Húsz-harminc koronát nyertem ugyanis naponként a makaón és ez a körülmény valósággal hősi magasságokba lendített. A pillanatot megkövetelte, hogy hűvös, előkelő, szóval mértékadó maradjak.

— Nem tudom — mondtam bágyadtan. — Ha ma is nyerek, készséggel viselem a kaland költségeit.

Morvay rám meredt.

— Kaland? Micsoda kalandról beszélsz?

Összeszedtem minden színészi képességemet, hogy fölényes tartózkodásomba csupán annyi bús gúnyt vegyítsek, amely hibátlanul megfelelt annak a kiábrándultságnak, amely drámai olvassmányaim regényes hőseit még hétköznapi állapotukban is annyira jellemezte.

— Egyetlen számban sem győzhetünk. A T...szentmiklósiak levernek bennünket. Ez az utazás tehát, szerintem, nem vállalkozás, hanem merő kaland.

Morvay arca kigyulladt.

— Én magamért kezeskedem. A birkózőverseny díját elhozom, vagy a szemed láttára beleugrom a Tiszába. Ugy a földhöz nyekkentem Gyurkát, hogy darabokban szedik majd össze.

Ördögim ezúttal döntő győzelmet arattak angyalaim felett. Este kilenc óraker negyvenegy korona tiszta nyereséggel hagytam el a kuglipályát. Morvay valósággal tombolt örömben. Ravasz előrelátással előre összecsozdította azt a hat fiút, aki mint kiváló tornász, a Gyurka által megrendezendő városközi atlétikai viadalon és világversenyen szóba jöhetett. Előre megcsinálta a költségtérítést is, melynek végösszege, beleszámítva a nyolcunk oda és vissza-utazását és a félelmetes csapat reprezentációs kiadásait is, kereken harminckét koronát tett ki. A hajnali három óráig tartó tárgyalás, amelyen megvitattuk a versenyen való részvétel egész haditervét, közel tíz koronát emésztett fel. Híven a szerephez, a harminckét koronát átnyújtottam Morvaynak, hogy váltsa meg a vasúti jegyket és intézzék el a szükséges kifizetéseket.

— Ha nem elég, adok még húsz koronát — mondtam vérfagyasztóan álmos könnyedséggel.

Végigkugliztam és végignyertem az egész várakozásteljes hetet. Az indulás reggelén kilencven korona lapult titkon zsebemben. A fensőbbségnek, az önállóságnak, a mérhetetlen

gazdagságnak ebben a csaknem zsarnokian kényes és felséges állapotában nem kockáztattam meg, hogy odaálljak apám elé és beleegyezését kérjem az utazáshoz.

Tündöklő nyári délután és valóban felizgult város fogadott bennünket. Az állomáson a városka patrónusaként szereplő földművelésügyi minisztert és polgármestert a helybeli iparos dalárda karmestere és hős basszusa mentette ki előttünk. A miniszter Afrikába utazott négervadászatra, a polgármester veszett dinnyét evett és hascsikarásban fetreng, így öneki jutott a szerencse, hogy fogadhatja és üdvözölheti a messze földön rettegett csapatot — mennydörögve megindult, hörgő hangon.

Szorongó izgalommal indultunk meg, hogy a Gyurkáék házában szállásul berendezett diákszobában pihenjünk keveskét és utána felkészüljünk a versenyre.

Elkövetkezett a nagy pillanat. A tiszaparti kertben összegyűlt nagyszámú és előkelő közönség izgatott türelmetlenséggel várta érkezésünket. Magam is tornaruhában, mint a csapat kapitánya, a közeli diadal részegítő büszkeségével vonultattam fel a csapatot a küzdőtérre átalakított kert füves tisztásán. Egetverő éljenzés és dörgő taps jelezte a közönség bámulatát és őszinte elragadtatását. Nyomunkban, Gyurkával az élén, a helybeli csapat lépkedett nevelésesen gögös testtartással.

A karmester úr kiállt a közép-re és jelél, hogy szólni kíván, körüljártatta tekintetét a tömegben.

— A versenyt ezennel megnyitom.

Ennyit mondott csupán, de ezt az izgalomnak, a fojtogató ünnepélyességnek olyan érezhető remegésével, hogy hangja egyszerre megfagyasztotta mindenkit a vért.

A verseny magasugrással kezdődött. Heller Pista, magasugrónk, halálsápadtan pislogott, homlokán hideg veríték gyöngyözött.

— Mi lelt? — fordultam hozzá.

Torkából kísérteties suttozás szivárgott elő.

— Nem tudom... Rosszul vagyok — hebegte és nem mert a mérőléc felé tekinteni, amelyet most helyeztek el 120 centiméteres magasságra. Reszkető inakkal iramodott neki, a 120-at átvitte, de a 140-et már levette. 150-nél kiesett.

A magasugrást T...szentmiklós nyerte meg.

A százméteres síkfutás következett.

Rostás, verhetetlen büszkeségünk késve indult és hasravágódva a célszalag előtt, elvesztette a versenyt.

A súlydobás, majd a gerelyvetés, a távfutás pergett le sorjában — elvesztettünk minden egyes versenyszámot. Utolsó számként a nap, a verseny és a nemes mérkőzés fénypontja, a birkózás következett.

Odafordultam Morvayhoz.

— Ha te is alul maradsz, kiontom a beledet.

Halk, rekedt hangon suttozta.

— Bíz rád.

Kiálltak. Morvay dermedt esetlenséggel tisztelgett, Gyurka nyugodt, biztató mosolylyal üdvözölte a közönséget. A szokásos kézfogás után rögtön összerobbantak. Morvay vakdühvel rontott Gyurkának. Már le is zuhantak a földre, a következő pillanatban eget-földet rengető diadalordítás harsant fel.

A csapatra nyitottam a szememet.

— Mi történt?

Brinauer, súlydobónk felelt:

— Gyurka úgy odavágta Morvayt, hogy nem tud felkelni.

A horizont hirtelen megnyílt előttem. Apám kilépett a homályból és megindult felém.

Nem emlékezem rá, hogyan ültünk később társasvacsorához. Akkor kezdtem eszmélni csupán, amikor később a banda rázendített és a zengő napot befejező tánemulatság megkezdődött. A gyalázat ott égett valamennyiünknek homlokán. Meg kellett mutatnunk, hogy balszerencsénk ellen nem küzdhetünk, de azért álljuk a sarat. Megtapogattam zsebemet, a kilencven korona ott hallgott a beléshez simulva.

— Bort! — szóltam a legközelebb álló pincérnek.

Tíz literrel hozattam egyszerre, aztán kiperdültünk a padlóra. Döngött a helyiség, a lányok arcán kigyúlt a rózsza a szilaj dobogásban. Gyurkáék fulladozva, tikkadt szájjal és zakatoló szívvel igyekeztek tartani az öldöklő iramot. A kétórás éjfeli csárdással roska-dozó féreggé táncoltuk a győztes csapatot. Kettőkor eloszlott a bál.

— Banda!! — rikkantottam és húsz üveggel tetejéztettem az előbbi ecetszagú bitang lőrét. Hogy táruult és hogy zendült egyszerre az éjtszaka. Hogy omlottak egymás után asztal alá a kákabélú nyivászták.

Szívemben ott énekelt az egész betelt diadalmas nyár.

Egyetlen fillérem sem maradt. Morvay valahogy elvesztette a hazautazást fedező kilenc hatvanát. Negyven kilométer állott előttünk. Összeölelkezve, ragyogó arccal, vidám, duhaj énekléssel vágunk neki az országútnak.

A messzeségből apám közeledett felénk.

Arcán boldogságos melegedés ragyogott, szemében meleg, büszke mosoly.

Empriméruha, plüsszírozott szoknyával. A könnyű gyapjúkabátot a ruha anyagából készült bélés és virágescokor élénkíti

NŐKRŐL A NŐKNEK

IRJA: HATTYASY KATALIN

Divatpróságok

Naturszínű háncretikülöket láttunk, óriási nagyságban, aránylag óriási árban is. Igaz, hogy a táska bélése — tisztaselyem santung s belső kidolgozása a legkomolyabb bőrtáskáéval vetekszik. Külsejét viszont színes raffiavirágok díszítik és kis bambusz nád fogantyúja van.

Nyári estélyi ruhákhoz ismét divat a vállfátyol, amely hét-nyolc évvel ezelőtt elmaradhatatlan volt. A vállfátyol azonban most nem egyszerű sima tüll, hanem dúsan ráncolt, valóságos felhő, amely könyökig vonja be finom, színes ködébe az alakot.

Csipkekazakos estélyi ruha

Érdekes szépségtapaszt viselt a külföldről most hazatért arisztokrata dáma az egyik garden-party-n. Piros, pettyes katicabogarat ragasztott sikkesen az arcára, gödröcskéje helyére. Mindenki megnézte, megcsodálta, megkérdezte, hol vette. Párizsban?

A hálóbliúzok igen kedveltek. Színes, horgolt, vagy neccelt bliúzok különösen sporthoz stílusosak, praktikusak és mutatósak is. A hajra ilyenkor a bliúz anyagából készült hálósíkk kerül, a homlok fölött csomóra kötve.

Muráti Lili berlini útjára érdekes sálát vitt magával. Fehér alapon piros betűvel a világ minden nyelvén volt a selyemre emprimálva ez a mondat: Szeretem magát.

Rán

a stra
gáns p
vizsom
A szal
talos
nek, s
vonalt
„légr
nem r
zártab
terras
való
kák.
kepps
nadrá
ha ép
náljál
stran
ják. A
sok
és m
tünte
nem
leopá
hane
teng
fürd
pozó
tésül
vásze
kész
deko
empi
szám
pett
kabá
bánn
napc
kosz
virá
nap
kat,
tese
burk
nak
kész
ja f
É
akk
kül
foly
ból
mo
zok
ból
azé
bliú
Pár
any
pou
dán
...p
lott
seg

Ránk köszöntött

a strandszezón s mi elegáns partmenti toalettekkel viszonzozzuk az üdvözlést. A szalónokban aranyos, fiatalos strandruhák készülnek, szinte ezerszámra. Újvonalúak és igen kedvesek a „légruhák” is, amelyek nem napozók, annál sokkal zártabbak, csupán kertben, terrazon való levegőzésre való szellős, síkkes ruháskák. Érdekesek és újak a keppszoknyák. Ezeket kis nadrág fölé a derékra kötik, ha éppen szoknyának használják és nyakbavetik, ha strandkép céljait szolgálják. A fürdőruhák területén sok újítás van anyagban és mintában. Teljesen eltűntek a szőrmeminták, nem úsznak már a hölgyek leopárdminta szaténban, hanem inkább virág, hajó, tengervíz és egyéb mintájú fürdődresszt öltenek. A napozó ruhákhoz kiegészítésül szolgál az emprimévászonból, vagy kartonból készült kapucni is, amely dekoratív viselet. Santung empriméből is készül szép számmal strandruha. A pettyes nemcsak ruhának, kabátnak, kalapnak, turbánnak divatos, hanem napernyőnek is. Santungkosztümhöz szép a tarkavirágos empriméernyő is, a nappali kis girardikalapot, amelyeket természetesen dús fátvolfelhőbe kell burkolnia a divatos dámának, este a ruha anyagából készült emprimékalap váltja fel.

Érdekes, hogy a divat akkor is divat marad, ha különböző megszorítások folytán találták ki. Párizsból most nem érkeznek modellek, de érkeznek rajzok, levelek, leírások. Ezekből derült ki, hogy a túllazért lett divatos kalapra, blúzra, ruhára, kesztyűre Párizsban, mert ehhez az anyaghoz nem kell ruhapont, Nosza siettek a pesti dámák is átvenni ezt a „pontnélküli” divatot, holott nekik nincs is rá szükségük.

Karikaminta fürdő- és napozó ruha. A legombolható szoknyácska fehérrel szegett

Délutáni emprimérnha másszínű derékrésszel Fehér vászonruha piros esikozással

Ü V E G

a divat. Ezt használják bőr, szövet, arany és briliáns helyett. Az üvegtalpú és üvegsarkú cipők nálunk is kedveltek lettek. A sikkes, vékony átlátszó üveg-sarkok néha esikosmintájú, néha színes virágot rejtenek a közepébe. Üvegreti-kült is láttunk, fehérből, színesből, na-gyon szép. Színes zsebkendőt, élénkszí-nű pudrét kell tenni bele, akkor szépen átlátszik. Arany helyett üvegekarkötőt viselnek a hölgyek. De korántsem olyan kis vékony üvegkarikákat, amelyek vagy húsz évvel ezelőtt voltak divatosak, hanem széles, komoly nagy üvegekarpereceket, néha nehéz kristályüvegből. Nem valami praktikus találmány, de a metszett, esiszott üvegek szépen hatnak a kecses női kézen. Üvegből egyébként gyűrűket is készítenek, teljes címer és néybevéső kellékekkel. Az üvegpecsét-gyűrű kétségkívül háborús újdonság, de mivel szép, mutatós, lehet, hogy később-re is megtartják. Végül: igen sok hölgy készíttette most el valódi ékszereinek hű másolatát üvegből. Az ékszerek közül sok széfbe vándorolt s tulajdonosa az üvegmásolatot hordja. Német találmány az a közönséges üvegnél jóval szebb és a

zaffir szépségével vetekedő új szintetikus műkö, amely a megtévesztésig hasonlít a briliánszhoz.

Szalagsokrokat tesznek nemcsak a hajba és a fülbevaló helyére, hanem igen gyakran gyermekek módjára — a karra is. Fekete, keskeny bársonyszalag ékeskedik a felnőtt bébik karján, vagy színes, a ruhához illően.

A plisszírozott szoknyáknak sohasem volt olyan divatjuk, mint az idei nyáron. Legkedveltebb empriméanyagokból a legvezé-plisszé, amely a deréknál kisebb, lent mélyebb berakásokból áll. Az orr és saroknélküli cipők most már szinte nélkülözhetetlenek. A vastag műtalp, parafatalp ugyanis egyébként nehézkés járást idéz elő, sarokpántos cipőben azonban éppen úgy mozog és hat a láb, mint a bőrtalpú cipőben. Ez orvosi megállapítás, tehát ezután nemesai divatból hordjuk ezeket a cipőket.

Fehér vászonruha, tarka emprimé vászon felsőrésszel. Nyáron rendkívül kellemes viselet

Nyári tórákhoz fehér ingblúz sötétzoknya, fehér kötőtharisnya és sapka

tekedő
amely
onlitt a

esznek
a fül-
m-igen
mód-
Fekete,
g ékes-
k kar-
ruhához

knják-
olyan
ei nya-
empri-
egyező-
eréknál
bb be-
orr és
ost má-
etlen-
parafa-
ént ne-
elő, sa-
zonban
s ha-
alk
alpú
megáll-
emesai
zeket a

hoz fehér
ottisszok
kötöttha-
sapka

TIZ MODELLT

jegyeztünk fel azokból, amelyeket délelőtti szalonraziánkon felfedeztünk. A divatos színésznőszalonban, ahol legtöbb sztár dolgoztat, most Turay Idának készült el petytyes nyári ruhája. Kétféle nagyságú petytyek díszítik az anyagot, amely fehér és piros alapú. A szoknya fehér, piros pettyes, a felsőrész pedig kétféle, egész magasnyakú, középen elől van összedolgozva a két anyag. Turay óriási nagy pipiros kalapot vett hozzá, fogaskerékkarimával, vagyis vastag, fölfelé álló cakkozottszerű szegéllyel. A másik Turay-ruha esikös: felül kihajtott s alatta blúz helyett „péking” van, azaz neccing, egész magas nyakú, füligerő hálónyakkal, nyersszínű pamutból. A szoknya térdnél összeszűkülő, erősített csípőjű. A szép Simor Erzsit csíptük el próba közben a másik szalonban. Egyszerre három santungkosztümöt is kap, egy fehéret, egy sötétkéket és egy csau-csauszínút.

Érdekes, blúz nélkül hordható, mellényrészes, csau-csauszínú santungkosztüm

Berlini legújabb modell, amely bevallottan egy száz év előtti koncertruhának stilizált változata. Fekete krepzsorzsett, bővílő szoknyás, sonkauijas modell, átghombolt esipkezsabóval és szoknyaszalagokkal

Simornak egyébként készült tündérszép nyári estélyi ruhája is, ujjnyi keskeny esipkékből összeállítva az egész ruha. Túllre van dolgozva, csau-csauszínú túllre a tükiskizkék esipke s ilyenkor nyáron valósággal azt a látszatot kelti, mintha lesült bőr villogna ki alóla. Kézzelfestett empriméruhát is kap Erzsike: az egyik fekete alap s csak az ujjaira és elől egy bodros-fodros kötényrésze festettek tarka virágokat, a másik pedig szenzációs újítás: kézzelfestett santung nadrágszoknya, amelyet a tündérszép szőke filmsztár golfozáshoz használ majd.

A harmadik szalonban Nagykovácsi Ilonának, a bársonyoshangú sanzonénekesnőnek készült pirosbabos, alsószoknyás ruhája. A ruha fölseje ráncolt, négyszögletes kivágású, szoknyája bő, ráncos, alul vagy negyven centi széles külön fodor díszíti s alóla ki-kilibben a háromfodros fehér taft alsószoknya széle.

Fényes Aliz világoskék santungkosztümöt csináltatott klasszikus vonalban, nagy arany gömbformájú gombokkal s a gombok mindegyikén világoskék F. A. monogrammm van.

„A magyar művészetért“

A Kormányzó hitvesének legmagasabb védnöksége alatt immár három éve működik az a vállalkozás, mely a társadalom vevőkészségét megszervezte a művészek méltó támogatására. Rengeteg vásárlással sietnek ilyenkor festőink és szobrászaink segítségére a hivatalosak és magánosok. A segítség ilyen nagy arányokban persze nem lehet mindenki számára kielégítő és gyökeres, a jóindulat és érdeklődés mindenesetre sokat javít a helyzeten, a hatalmas összefogás lelkesítő visszhangot kelt, a kiállítók részére sikert szerez s megnyugvást, hogy a nehéz körülmények között is figyelem kíséri a működésüket.

A szociális szempont mellett azonban művészeti tekintetben is dicséret illeti ezt a mozgalmat. A tárlat azt bizonyítja, hogy helyes érzék és fejlett ízlés irányítja a vezetőket és munkatársakat a kiválogatásban, haladó szellemű és iskolázott elvek érvényesülnek a rendezésben. Örvendetes ez, ha a Műcsarnok többi bemutatójára gondolunk, mert

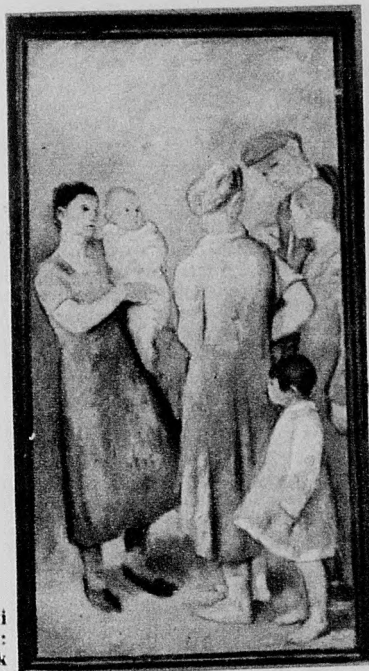
Benkhardt Ágost : Eső után

Így évadonként legalább egyszer friss törekvések és nemes próbálkozások váltják föl falain a fáradt és avult akadémizmus hamis és lélektelen tömegcikkeit. Természetesen az átlag ezuttal is gyöngé, hiszen majd háromszázan szerepelnek a névsorban s nagyon sokan közöttük olyanok, akiket inkább a szükség és anyagi lehetőség vezérelt erre a kiállításra, semmint a nyilvánosságra érett kész eredmény és kiforrott mondanivaló. Mégis az együttes rokonszenves és reményteljes, őszinte törekvések és szerencsés kezdeményezések mutatkoznak még a névtelenek műveiben is, a célok és indokok általában igényesek, ha a tehetség olykor elégtelen is maradéktalan megvalósításukra.

A közvélemény tulajdonképpen csak ezzel a megmozdulással kapcsolatban fordult először a modern magyar képzőművészet felé. Az előkelők és társaságbeli időtöltők csak a kihűlt historizmust és makacs maradiságot ünnepelték eddig, mert a rang és mód érdekeltjei is régieskedők és nehézkesek voltak esztétikai tekintetben. „A magyar művészetért“ indult akció viszont polgárjogot biztosít az újszerű, merész irányoknak és úttörő megoldásoknak, megismerteti a felületes szemlélőkkel is a mai feladatokat és korszerű szellemi áramlatokat. A leg-

Bernáth Aurél : Vizi jelenet

felsőbb helyről jött gondoskodás rádöbentette az embereket napjaink művészetének rejtett erényeire, arra a nagyszerű és lelkiismeretes alkotótevékenységre, melyet legjobb mestereink — gyakran kellő méltánylás nélkül is — lankadatlan meggyőződéssel folytattak. Kitartásukat állhatatos hivatásérzet nevelte, tisztult értékeket őriztek az értetlenség közepette, hogy a megértés első jeleire európai színvonalú remekekkel és igaz művészi lelkülettel fogjanak a nemzeti művelődés szolgálatába.

Szőnyi István: Falusiak

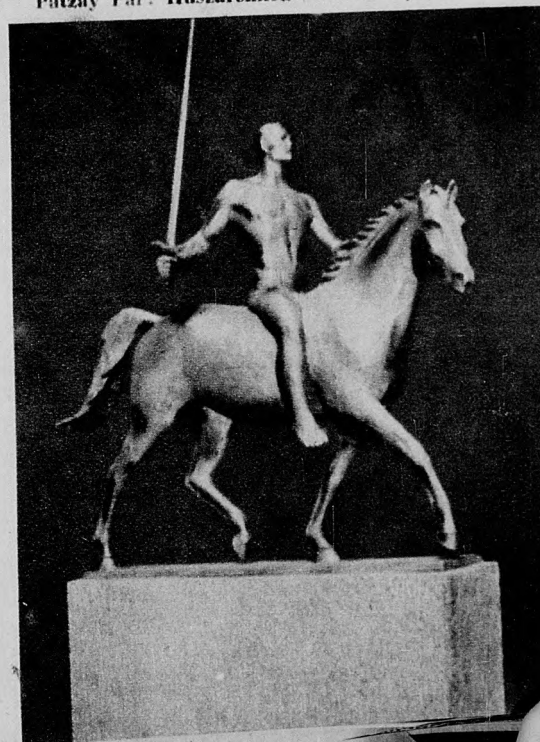
A nagy és tanulságos anyagból emlékeztessen most néhány név a helytállás jelentőségére. Barcsay Jenő, Bartha László, Beck Ő. Fülöp, Berény Róbert, Boda Gábor, Borberek Kováts Zoltán, Czöbel Béla, Dési Huber István, Duray Tibor, Egry József, Fényes Adolf, Hincz Gyula, Iván Szilárd, Kerényi Jenő, Kmetty János, Koffán Károly, Koszta József, Marosán László, Medgyessy Ferenc, Mikus Sándor, Pátzay Pál, Szabados Jenő, Szabó Iván, Szabó Vladimír, Szobotka Imre, Szőnyi István, Vilt Tibor.

Pogány Ő. Gábor

Molnár C. Pál: Bibliai táj

Pátzay Pál: Huszáremlék (Kovács-képek)

Római nyár

IRTA: CLEMENTIS ERVIN

Fiatal voltam, jókedvű és gondtalan, amikor először néztem le a Pincióról az alattam nyüzsgő tavaszi városra. Üde-zöld palmaágak integettek felem, mintha köszöneti akartak volna, virágok illatoztak, harangok zengtek — mert éppen ünnepnapon gördült be velem a vonat a Termini-pályaudvar hatalmas üveg-esarnoka alá, — mondom: harangzúgásos; napsütéses, illatos tavaszi reggelen érkeztem meg s rohantam fel azonnal a Pincióra, hogy a dombra vezető legfelső lépcsőfokon megállva, elfulladva a futástól, ziháló lélekzettel s megdöbbenve a lenyűgöző látványtól, szembetalálkozzam végre örök vágyammal, ezerszer megálmodott álmonnal: Rómával.

Mellemet a fiatalság önérzete dagasztotta, zsebemet a komoly összeget jelentő ösztöndíj. Azt hittem, enyém a világ, s mi több; enyém egész Róma. A szállodát néhány nap mulva otthagytam, mert szép és kényelmes lakást találtam a Via Babuinon. Innét jártam a Külpolitikai Intézetbe s a Külügyi Tanfolyamra, mert — majd elfelejtettem mondani — diplomáciai pályára készültem s az ösztöndíj ellenében olaszul kellett tanulnom s a római külügyi intézményeket tanulmányoznom.

Komoly tanulás s a felejthetetlen szépségek tanulmányozása közben találtam rá a legszebbre: Nina Bertinellire, aki kecsés volt, mint a Pincio pálmái, szökébb, mint a Tiberis napsugárban ragyogó hullámai s mosolya jobban csábított, mint a város felett feszülő tavaszi ég mosolygó kéksége. Az ő otthonukban találtam én is otthont — szépen bútorozott, kényelmes szobát — s özvegy édesanyja, Signora Bertinelli, egy nemrégiben elhunyt egyetemi tanár özvegye valósággal fiává fogadott. A barátkozás gyorsan ment; a színházjegyeket, hangversenybelépőket, amiket a Külügyi Intézet külföldi vendégeként kaptam, gyakran továbbítottam hozzájuk s ilyenkor másnap, ebédnél lelkesedve és lelkiismeretesen beszámoltak az előadásról, rendezésről, zenekarról, karmesterről és vendégművészről. Később én is elmentem velük egy-egy jobbnak ígérkező koncertre s mikor aztán a langyos tavasz a forró nyárba fordult, Bertinelliné megkért, hogy én kísérjem el Ninát ezekre az előadásokra.

Igy aztán kettesben jártunk el esténként. S ahogyan a pirosan izzó nyáráborult a városra, egyre jobban színesedett a szerelmünk is. A forró estéken

összesimulva jártunk a hosszú Via Flaminianán, néha félnapokra is kirándultunk — legtöbbször az ostiai strandra robogtunk, hogy a Tirrhéni-tenger kék hullámaiban üdítsük fel bágyadt testünket — egyszer pedig egésznapos kimenőt engedélyezett a kedves és jószágos Bertinelliné.

Esős, nyárvégi nap volt. A járdán szinte gőzölögtek a langyos esőcseppek. Délelőtti előadáson voltam a Chigi-palotában. Az eső még esepegett, de a nap már kibújta a felhők mögül. Barátságos nyárvégi dél volt s én boldogan lépegettem hazafelé.

De egyszerre elsötétedett körülöttem a világ. Ha valaki kíméletlenül az arcomba sujtott volna, sem éreztem volna élesebb s váratlanabban jött fájdalmat: a Corso Umberto tulsó oldalán, a Via Frattina sarkán megpillantottam Ninát egy idegen férfi karján. Nina volt, megismertem fekete-fehér esőkabátját, sárga nyersbőr sportcipőjét, barna kalapiját. Szorosan egymásbakarolva mentek a Via Babuino felé. Láttam, hogy élénken beszélgetnek. A férfi néha egészen közel hajolt Nina arcához. Közelebb akartam kerülni hozzájuk, de a Via Tomacelli sarkán megakasztotta utamat a villanyrendőr.

Az ebédnél szótlanul üldögéltem. Bertinelliné nem tudta mire vélni komorságomat s igyekezett tréfás történetekkel felvidítani. A tréfás történetek, sajnos, még jobban elkésérlítettek s kinosan ügyeltem, nehogy Ninára kelljen tekintenem. A lány ott ült szerényen és csendben, mint aki nem érti az egészet. Eleinte még szólt néhány szót hozzám, aztán abbahagyta a reménytelen kísérletezést és könnyes szemmel üldögélt tovább a megterített asztal mellett.

Ebéd után odajött hozzám:

— Nem vagyok kíváncsi a hazugságaira — súgtam barátságtalanul.

Nina rámnézett, mint aki még csak nem is sejtji, miről lehet szó. Aztán lehajtott a fejét és kiment a szobából.

Bertinelliné mellém lépett és megsimogatta a fejemet:

— Szeretni kell egymást és mindig meg kell bocsátani.

Nem válaszoltam. Némán meghajtottam magam és megindultam az ajtó felé.

Ebéd után heverészni szoktam a szobámban. Egy-két órát olvastam, tanul- tam, átnéztem az otthoni lapokat s bele-

lapoztam a Corriere della Serába és a Stampába is. Most is leheveredtem, de hiába próbáltam olvasni, a sorok összefolytak a szemem előtt. Ideges voltam és elkeseredett. Közben pedig folyton az ajtót figyeltem, hátha bejön valaki és talán valami magyarázatot kapok a történetekről. De senki nem kopogott az ajtón.

Elfogott a harag. — Még ők neheztelnek rám! — gondoltam elkeseredetten, s félőrai hánykolódás után elhatároztam, hogy elmegyek otthonról. Talán a friss levegőn elpárolog fejemből az egész. Kinéztem az ablakon.

De mi ez? Valóság vagy csak a szemem káprázik? A szomszéd ház kapujából fiatal pár lépett ki. Ugyanazok, akiket délelőtt láttam a Via Babuino felé igyekezni: a kockáskabátos, sárga cipős, barnakalapos Nina és magas kisérője. Zavartan dörzsöltem a szemem, egy pillanattal nem értettem az egészet, aztán elfordultam az ablaktól és hirtelen ugrással kinyitottam az előszobába vezető ajtót.

A fogason ott lógott Nina fekete-fehér kockás esőkabátja. Igaz, vizes volt, de ott lógott a helyen. Hívtam a szobalányt:

— Hol van a kisasszony?

— Itthon a szobájában.

— Hát akkor mitől vizes a kabátja?

A szobalány csodálkozva nézett rám, nem értette izgatottságomat.

— A kis signorina ebéd előtt lezaladt az utcára. Csak a szomszéd házba szaladt át, hogy a csokoládékrémhez egy kis ostyát hozzon, mert azt mondta nekem, hogy a *signor Dottore* úgy szereti.

Szégyenkezve hajtottam le a fejem. Nina, az édes, drága Nina, az én kedvemért szaladt le az esőben s én ilyen esúful meggyanusítottam.

Éreztem, hogy viselkedésemre nincs méltóság. Boldog voltam, mert nem Nina volt az, akit délelőtt az idegen férfival láttam, de a boldogtalanság is szorongatta szívemet, mert jól ismertem őket, anyát és leányát s tudtam, hogy megbántottam mindkettőjüket.

Hüvösen és udvariasan búcsúztunk. Még két hónapom volt Rómában, erre az időre nem volt érdemes lakást bérelni. Szállodába költöztem magánosan és elhagyatva s alig vártam, hogy időm leteljen s hazamehessek.

Azóta nem jártam Rómában. Kínos és bántó ez az emlék, s még most is, hosszú esztendőök után, szégyenkezniem kell magam előtt, ha eszembe jut. De már beletnyugodtam a megváltoztathatatlanba. Élek, dolgozom, szórakozom, mint mások, csak éppen Ninát s azt a csodaszép római nyarat nem tudom elfelejteni. Soha.

Délibáb

Modern légiés arcpúder

Egy párizsi szépségspecialista
ötlete alapján

Arcpúder, amely sokkal finomabb és könnyebb annál, amit régen egyáltalában lehetségesnek tartottak. Új eljárással kizárólag csak a lebegő püderreszcskék kerülnek összegyűjtésre. Egy párizsi vegyésznek ezt a hatásos eljárását alkalmazzák most Magyarországon is.

Ez a magyarázata annak, hogy a Tokalon-púder olyan bárszonyosan és egyenletesen fedi a bőrt, vékony és szinte láthatatlan „szépségfilmmel”. Cél: **tökéletesen természetesnek tetsző báj**. A hatás nagyban különbözik bizonyos régen divott nehéz püderkéktől, amelyek a „kikészítettség” benyomását tették. A Tokalon-púder továbbra is tartalmaz krémhabot és sok órányi tapadást biztosít. Még a legforróbb helyiségben is elkerülhető az „utánpüderezés”, ha az arcot az itt készülő Tokalon-püderrel helyesen kezeltek: hosszú táncestély végén is friss és fénytelen maradhat a teint.

E lap minden olvasójának, aki 1.60 P értékű használatlan bélyeget a budapesti gyártelepnek: Panacea Gyógyszer-vegyészeti Rt. 15/H. Osztály, Budapest, XIII., Lehel-utca 68. beküld. készséggel szolgálunk egy-egy próbatubus fehér és rózsaszínű Tokalon-krémet, valamint néhány próbaadag Tokalon-püderrel tartalmazó izléses kivitelű mintadobozzal.

Képes beszámoló

a könyvnapról

Kállay Miklósné gróf Bánffy Miklóssal beszél az erdélyi írók sátra előtt

Tamási Áron, Albrecht főherceg, báró Kemény János és Katalin főhercegnő

Dulin Elek és Thuránszky László végiglátogatta a könyvnap valamennyi jelentős könyvsátrát

A szlovákiai magyar írók gróf Eszterházy Jánossal az élen vettek részt a könyvnapon

A Vigszínház különítménye: Sándor Izabella, Zsilley Margit, Szakáts Miklós és Bókay János

Goll Bea nemesak dedikált, de rengeteget vásárolt is a könyvnapon. Mellette Hattyasi Katalin

Smor Eszter, Bibó László „Forrás” sátránál (Kovács)

Fényes Aliz és Hidvéghy Vali a filmesekek is eladtak egy-egy Dáloly-könyvet

Nagykovácsi Ilona alig győzte a dedikálást

Szilasy Laci a könyvnap autogramkérők ostromgyűrűjében

Smor Erzsé és Bilbó Lajos a „Forrás” könyvsótrában (Kovács-képek)

Déry Sári és Dáloly János

Nagymosás előtt

IRTA: TERESCSÉNYI GYÖRGY

Jött a cseléd és leszedte az asztalt. Az apa, az anya, a nagymama és a fiú pihegve figyelték lassú mozdulatait. Elvitte az edényeket és visszajött. Lerázta a terítőt s megint visszalebbentette az asztalra.

A férfi alatt megrecesent a szék. Elfulladtan, túlterhelt gyomra belsejéből hallatszott a hangja:

— Aludni...

Hétköznap volt. Gombaleves, zsírban pirított disznóhús volt az ebéd.

A nagymama az asztal sarkán gubbaszkodva már ültében bóbiskolt s a meleg mintha perceről-perere emelkedett volna. Távol kakasok rikácsoltak s valami szekér haladt el a koesiút mély porában, de olyan lassan és fáradtan, hogy valósággal érezni lehetett az álmukban bukdaesoló lovak vonulását.

Szótlanul, egymásután emelkedtek fel. Elsőnek az apa alakja tűnt el, utána totyogott a nagymama, az anya a hálóba, a cseléd a mosókonyhába. A fiú helye a benyilóban volt.

Amint végighasalt a szőnyegen, mindenekelőtt azt az akrobata mutatványt kezdte gyakorolni, amit a mult héten, a cirkuszban látott. Nagyon nehéz ez a mutatvány, úgy hívják, hogy nyakállás. A derekat a feltámasztott karok segítségével függőleges helyzetbe kell hozni, majd nagy lendülettel homorítva kirugódní úgy, hogy talpra pattanjon az ember. Egyszer már majdnem sikerült, most sem megy zajtalanul. Megrúgja az asztallábat, poharak koccsannak össze. A zajra a szomszéd szobából azonnal elmordul az apa recsegő, mély hangja:

— Nem nyughatsz ottan! Haszontalan kölyke! Aludj, vagy kettéhasítalak!

Lehúnyja szemét és aludni próbál. Szaggatottan, zavarosan, mind kevesebb értelemmel kavargóknak gondolatai.

— Mi is van ma? Szerda. Német, latin, történelem, nagymosás, torna... Ej, a

teremtésit, nem ma van nagymosás, csak a jövő kedden lesz... Különben is nagyvakáció van és most a nagymosás nem tantárgy...

Most a lehúnyt szemek káprázó mezejében megjelenik Fagler tanár úr arca. Az orrára csúszott cvikker fölött hunyrog, mintha a katedrán ülne és „véresepillantással” felelésre szólítaná a diákokat. Nagymosás óra van. Ebből a tantárgyból kell felelniök és a fiú remülten eszmél rá, hogy egy kukkot sem készült. Valakit most mindjárt fel fog szólítani. Előtte ül Lehmann Pista. Közönyt tetetve elbújik a háta mögé... Fagler tanár úr fejében, a sima és rózsaszínű bőr mögött — milyen különös — most láthatóvá válik a tőprengés. Hogy kit szólítson ki elsőnek, kit „esípijen ki”. A fiú egészen tisztán látja és elolvassa a neveket: Antalfi, Avar, Barta, Biacsi, Borostfáni...

Meg sem várja a nevét, ügyis tudja, megint ő lesz az áldozat. Elszántan felpattan Lehmann háta mögül és felkiált:

— Igenis, tanár úr!

A tanár máris kérdez:

— Lássuk csak, fiam — kezdi és levevé cvikkerét, fontoskodva himbálja. A műszer: furesán rezeg-mozog a nyereg rúgóján. Oriási erőfeszítésébe kerül, hogy ennek láttára el ne kacagja magát... — Lássuk csak, tehát — folytatja a tanár. — Nemde ma nagymosás van... Mit tudsz erről általánosságban, aztán, ügyebár a részletek során?

Neki halvány sejtelve sínes a dologról. Amde felelnie kell. Ez kötelesség, még akkor is, ha semmit sem tud a diák. Az első mondatok számára néhány támpont máris megvillant. Tiszta, nyugodt és csengő hangon, az elkészült tanuló fölünyes egykedvűségével kezdi el:

— Ha a nagymosással mindenekelőtt általánosságban foglalkozunk, akkor a következőket állapíthatjuk meg. Először...

Itt megakad, de csak egy pillanatra. Am azonnal felragadja az elejtett fonalat és könnyed biztonsággal áttér Kis Pipin francia császár uralkodására. A félálomban olyan magától értetődőnek, olyan pompásnak és nagyszerűnek tűnik fel a fogás, hogy hangosan felnyög és oldalra fordul fektében. Ebben a pillanatban eltűnik Fagler tanár úr, semmivé foszlik az osztály, Kis Pipin és a nagymosás. Az álom látómezőjében most alakatlan képek, jelek és foltok gomolyognak.

Egy pillanatra Achilles jelenik meg és óriási ugrásokkal kergeti Hektort Trója

LÁBÁPOLÁS PODEOL^{AL}
ÚJ MÓDJA

megvédi a lábat minden bántalomtól,
pöfödéstől, kipálástól,
izzadástól, égelő érzéstől,
a bort láplálta. Frissen, puhán tartja,
a járást bámulatosan könnyíti.

Ár: P. 150.

* Szaküzletekben kapható, ingyen mintát küld a gyártó
Csanda gyógyszerlár, Nagyvárad.

falai körül. Ezt a jelenetet az iskola-könyv rajza után sokszor életrekelte az álom. Csakhamar eltűnik a két harcos, csak a lándzsa villog, reng és repül. Levélforma bronzhegye van a lándzsának, de most már ő maga, az alvó rázza, suhogtatja. Fatuskók vannak előtte egy tönkön és ő csak úgy könnyedén, megszűröl céllozza meg a bükkhasábokat. Omlik az ellenség, simán, gyorsan, nagy tömegben. Mélyen, horkolva lélekdzik és valami gyönyörűsége, határtalan, nagy érzés lebegtetti. Most zászlók jelennek meg a ködben, trikolorok és lobogó selymek csattognak. Felhasad egy rész, azon keresztül látni, mint hull alá Dugovics Titusz a bástyától, majd a füstfellegek válnak ketté és a kavargásban ott rohan Zrinyi Miklós. Köntöse zsebjében kétszer száz arany, jobbáiban fringia, szemében tengervíz van! Villámszerűen, de élesen kirajzolódva! előgornak sorban a többiek: Petőfi, Kossuth, Damjanics és a veressapkások.

— Hazám... Hazám — nyöszörög és egészen átforrósodik a teste.

Vonul, vonul a sor, felbomlanak, majd megint elmosódnak a csataképek, a dicsfényvel övezett hősök. Most felrémlik a várnai ütközet. Egyidőben, a látóter egy síkján folyik le s mégis több, ugyanabban az időben érzékelhető jelenetre szakad szét. A fiú látja a királyt, amint a szent korona megbillen a fején, leesik a porba. A körülálló harcosok felkiáltanak: „Mírakulum!” Ugyanekkor már rohannak is a csatarendek. Az anatóliai lovasság bekerítette a jobbszárnyat! Az ország zászlaja leng és imbolyog a kavargók fölött... „Hunyadi! Hunyadi! — hallatszik ki tisztán a morajlásból és ime, ott repül a halhatatlan dalia.

A fiú dermedten, mozdulatlanul fekszik a pokrócon. Izmai meg-megrándulnak, lába vastaghúsában remeg az ideg. Most már majdnem éjtszakai körülötte a csend. Az egyik ablak lapján, egészen halkán, valami kábult legyeeske zümmög. Rést lelt és ki akar repülni innét, ebből a homályos szobából. Röpköd, erőlködik, fejét nekitámasztja a sima üvegnek. Fel és alá, fel és alá a bűvös felületen, amely olyan, mintha nem is volna és mégsem lehet áttörni rajta. Néha elesenededik. Ilyenkor lecsúszott a gítpárkányra, ott piheg, dörzsöli lábcsontjait, szárnyait lesimitja az első kettővel. Erőt gyűjt, hogy ismét nekilendüljön. Körülötte, az ablak belső párkányán társainak holttesteik hevernek.

Mindenki alszik. Úgy tetszik, mintha a vén falióra álmában járna, az öreg deszkába szorult férgék álmukban mozgatlanként rágócsápjaikat, arany kereteikben mélyen alusznak a képek... Az anyja, az apa, a nagymama, a cseléd...

Egyszerre valami bútor recsen, egy nagyon-nagyon kicsi zaj támad... egy

ARANSZÓKE LÉSZ,

ha az Elsner-féle Eau Radiestet használja. Barna vagy fekete haját nyer az Elsner-féle dió kivonattól. Ára 2.40 pengő. Naponta postai szétküldés.

EISNER GYULA drogeria, főhercegi kamarai szállító. Budapest, VI., Andrásy-út 37 szám

ajtó csapódott be, egy porszem hullott le a mennyezetről.

A fiú feje körül felrobban a levegő. Mintha ezer petárda szakadt volna szét, mintha ágyugolyó vágott volna be, ég hasadt volna ketté. Ernyedt testét áramütés járja át, nagyot sikolt és felül a pokrócon...

— Mi volt az?

Semmi. Legyek vergődnek a függöny mögött. Csend, nyugalom és béke. Asztalsarka, karosszékláb, a lila terítő lecsúsgó rojtjai... Apa alszik, anya alszik, a város alszik, mindenki alszik... Irtózatos ez... Mi van ma? Augusztus hányadika? Talán kedd vagy szerda? Ebédután, Felsővároson, a Brüsszeli-körút harmincegyedik számú házban...

Ezerkilenceszázhatban, a nagyvakációban, pár nappal a nagymosás előtt...

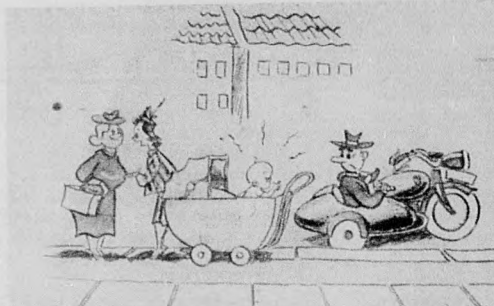
Lakás felosztás

miatt eladásra kerülnek az alant felsorolt tárgyak. Megtekinthetők 8—6-ig Márton-hegyi-út 38. sz. alatt a házfelügyelőnél. Elérhető a Déli vasúttól 59-es villamoson. A Vas Gereben-utcánál („Bélakert”) kell leszállni. Innen 10 percre van a villa.

- 1 drb. írógépszal, amelyben dossziék helyezhetők el.
- 1 nagy könyvszekrény. Több száz könyv, sorozatos művek, lexikon, történelem stb.
- 1 ebédlőasztal.
- 1 nagy konyhaasztal.
- 1 előszoba fogadóasztal fadaragvánnyal.
- 1 gömbölyű kis asztal márványlappal.
- 1 két részes kihúzható zsúrasztal.
- 1 antik kárpitozott kanapé.
- 1 komplett hálószoba elefántesont berakással.
- 1 nagy bronzesillár kaszinók, társaskörök, vagy nagy szalon részére.
- 1 kisebb bronzesillár.
- 1 amerikai bőrönd.
- 1 antik 4 fiókos smizette.
- 1 24 személyes díszes evőeszköztartó kis szekrény.
- 1 telefonasztalka.
- 1 elektromos víztároló 75 liter őrirtalommal.
- 1 pfeiler.
- 1 komplett szalonberendezés 8 darabból: 1 kanapé, 1 vitrin, 4 fotel, 2 puff, rendkívül elegáns és finom kivitel. Festmények.
- 1 falióra. 1 Rádió.
- 1 szenesláda. Vaságyak.

A DÉLIBÁB HUMORA

HALLATLAN...

— Mondja
öregem,
nem tud
maga
dudálni?
(Woche)

Izgalmas eset

A Dunaparton nagy a ribilió. Valaki juldoklik a vízben. A közönség csak azt látja, hogy a szerencsétlen alak mellett nemsokára felbukkan a hullámokból valaki. Rövid tusakodás után mindketlen kikerülnek a partra. Az életmentőt számosan üdvözlik. A hős dühösen rázza le magáról a vizet.

— Hagyjanak békében a gratulációkkal. Inkább azt mondják meg, hogy ki volt az a gazember, aki engem ez után az alak után belökött a vízbe.

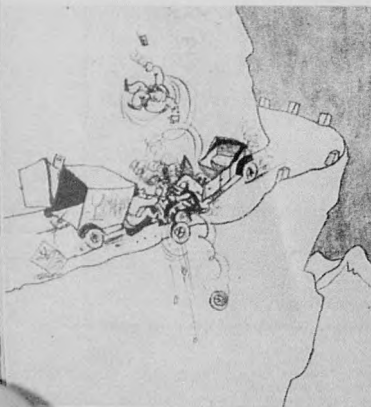
Gyermekszáj

A tanító az iskolában elrettenő képekben festi meg a gyerekek előtt az ital szörnyű halását. Mikor vége az előadásnak, rámulat az egyik gyerekre.

— Kovács, állj fel és mondd meg nekem, hogy mi a neve annak az embernek, aki minden estéjét kocsmában tölti.

— Törzsvendég — vágja rá a gyerek.

KINEK VAN IGAZA ?

Őszinte vallomás

Az ismert pesti színész kifesti reggel kijelenti, hogy beteg. Nem tud elmenni ma az iskolába sem. Jó apja, anyja gyanakodva faggatja. Mi a baja? Hol fáj, mi fáj? A kicsi nagyokat nyög. Végre is az apja ráripakodik.

— Azonnal mondd meg végre, hogy hol érzed magad rosszul.

— Az iskolában — hangzik az őszinte válasz.

Óriási szerenese

— Hol voltál öregem?

— Vadászaton.

— Hogy végződött?

— Óriási szerenésém volt.

— Lőttél valami nagyvadat?

— Á, míg odavoltam, háromszor keresett lakásomon a végrehajtó.

Igazá van

A körüli könyvkereskedésbe beállt egy fiatalember. Egy könyvet nyújt a kereskedő felé.

— Uram, mennyiért veszi meg ezt a könyvet?

— Sajnálom, én csak egész könyvtárakat veszek.

— Akkor bátran megveheti, mert ez a könyv az én egész könyvtáram.

Hölgyek egymás között

— Drágám, érdekes hírem van számodra. Volt udvarlód, a Pista megkérte a kezemet.

— Hol itt az érdekesség? Ő előre megmondta nekem, hogyha kikoszarozom, öngyilkos leszek.

— Szemtelenység! Magának kellett volna kitérni.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem örzünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak a rovatban válaszolunk, levélben még válaszbelég beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk.

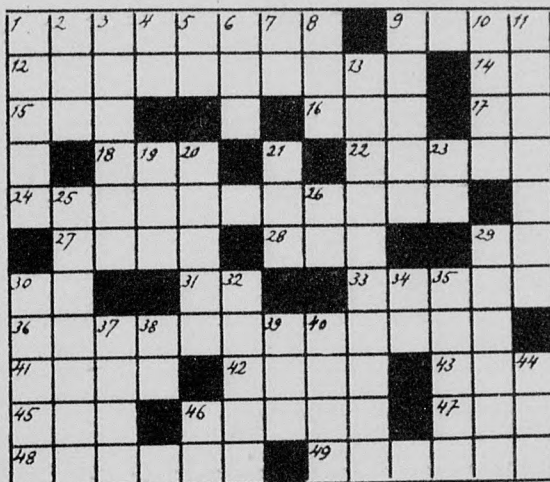
M. N. I. Nagyvárad. Egyelőre még sokat kell tanulnia, hogy fejlődhesen. László Imrénének a budapesti rádióhoz írhat. — **Ivánszki Árpád.** Legjobb a jegyügyben a budapesti Vöröskereszt központhoz fordulni. VIII. Baross-u. 9. — **S. M. Dorog.** Írásai még nem ütik meg a mértéket. — **Élet-halál.** Nem írja meg, mit akar a filmmel csinálni. Enélkül hogy igazítsuk útba? — **Egy kanizsai olvasó.** Sz. L. keresztény. — **Délibáb.** A kerületi leventeparancsnokságnál jelentkezzet. — **Bánatos sziv 13.** Problémájánál csak orvos tud tanácsot adni önmek. — **Molnár.** A beküldött mese, sajnos, semmi rendkívülit nem tartalmaz. Ezzel nem érdemes a kislánynak foglalkozni. — **Miskolci érdeklődő.** Budapest, VIII., Sándor-u. 7. — **Simonyi-rajongó.** Magyar Színház, Budapest, Izabella-tér. Megszólítása: „Kedves Művésznő!” — **Szolnoki előfizető.** Ez volt az első magyar hangosfilm. — **Kívánsághangverseny.** Nem írta meg, hogy milyen irányban érzi tehetőségnek magát. — **Ninocska.** A jelenlegi körülmények között hiába próbálkozna a levélírással. — **Négy lány.** Sárdy János: Kelety Károly-utca 28/a; Szilasy László: Ráskay Lea-utca 78; Nagy István: Menkina János-út 2/b; Páger Antal: Tamás-utca 40; Szerleczky Zita: Kende-utca 16. — **Az ikrek.** Berlin, Neubabelsberg. — **E. M.** Prozáját is látni kellene ahhoz, hogy megmondjuk, érdemes-e írással foglalkoznia. — **F. B. B., Remény.** Mindegyik művésznék „Berlin, Neubabelsberg, Ufa” címre írhat. — **Érdekel.** 1. Rövidlátó, 2. Elvált, nincs gyermeke, 3. Beteg. — **Bakfi.** Kelety Károly-utca 28/a. H/1550. Erre nézve a honvédelmi minisztérium ad egész pontos felvilágosítást. — **N. N.** Még nincs eredmény. — **Nem közölhető kéziratok:** Zs. A. Ósz. V. István Pirkudás, Téli táj, Panaszodra stb. S. Éva A hegy. H. Jona, Lorraine Valakhez. N. László, Budapest, Üllői-út 1. Orbány. U. Ferenc, Szeged. A művész-nő könnyei. Kiss Rózsi Miért?

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos.
Szerkesztő: Dálok János
Felelős kiadó: Pulz Géza

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok: 1. Híres színpadí figura. 9. Idom. 12. Befut. 14. Indulatszö. 15. Méhlikás. 16. Kárt okoz. 17. Tamás Nándor. 18. Erdei gyümölcs. 22. Férfinev. 24. Az 1. sz. figura világhírű szerzője. 27. A névtelen kézjegye (fon.) 28. „Elbánás” fele. 2. Rag. be párja. 30. Mássalhangzó kiejtve. 31. Háziállat. 33. Árkot ás. 36. Az 1. sz. figura magyar alakítója. 41. „Hont” betűi keverve. 42. Gáztűzhely pesti fonetikával. 43. Dühöng. 45. Köszöntés. 46. „Kinin” betűi keverve. 47. Olasz városka. 48. Hid Velencében. 49. Mappa.

Függőleges sorok: 1. Régi magyarok fegyvere. 2. Női becenév. 3. Kényelmesen. 4. S. É. 5. „Trombita” eleje. 6. Vonatközö névmás. 7. „Fekete” fele. 8. F. Z. Á. 9. A színész régtés neve. 10. Férfi becenév. 11. Hibászemű. 13. Előkelő hölgy. 19. Filmkörökben divatos kifejezés (fon.). 20. Jövet ikerszava. 21. Fontos szervünk. 23. Rag. ra párja. 25. Porcellánmárka. 26. Távolodást jelent. 29. Szédül (végén felesl. betű). 30. Elszenved. 32. Oldalszakáll. 34. R. p. 35. Fördő alkalmatosságok. 37. Kérdés. 38. Meglenetést. Minden könyvben sok van. 46. Vissza: személyes névmás.

26. 24 SZÁM.

BETŰREJTVÉNYEK

1 EK π	2 ERŐD KISHÁZ	3 $\frac{EK}{L} + l$
4 ET π	5 Jósika $\frac{TA}{TI}$	6 $\frac{DIO}{GOS}$ H π
7 V π	8 CC π	

A mult számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

C S I G A H Á Z D Á R I
S E R E G E S E N R I O
I P O L Y G A R A M P N
P E M E T E I P A O I
K R B O D A N Ó É R C
E A A K L N Y T C
L E L A M É T L E O
Ó Z B A K A L A B Á R D
D E K O F E T S E
E T N O G R A F U S É M
S Á N D O R I Z A É G I

A 23. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Kétes elem. — 2. Sokadalom. — 3. Praktika
— 4. Barbárok. — 5. Ezredes. — 6. Mindenek fölött.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 2 pengő 40 fillér, félévre 4 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány-utca 12. Telefonszámaink: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal: 223-882, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Há kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak Továbbítja a Vöröskereszt Budapest VIII. ker., Baross-utca 15.

„Forrás” Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest

